

Dziennik Urzędowy L 338

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
17 grudnia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/2008 z dnia 4 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1579/2007 ustalające wielkości dopuszczalne połowów i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2008 r. 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1258/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 3
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1259/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. zatwierdzające nieznaczne zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Bleu d'Auvergne (ChNP)) 5
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1260/2008 z dnia 10 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 23 ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1261/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 2 ⁽¹⁾ 17
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1262/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji 13 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 18 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1263/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji 14 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) ⁽¹⁾	25
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1264/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustalające wysokość opłaty standardowej za sprawozdanie z gospodarstwa rolnego za rok obrachunkowy 2009 w ramach systemu zbierania i wykorzystywania danych rachunkowych z gospodarstw rolnych	31
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1265/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1859/82 dotyczące wyboru gospodarstw przekazujących dane do celów określania dochodów gospodarstw rolnych	32
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1266/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 796/2004 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania zasady współzależności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników	34
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1267/2008 z dnia 12 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2172/2005 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania, przewidzianego w Umowie między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie handlu produktami rolnymi, kontyngentu taryfowego na przywóz żywego bydła o wadze przekraczającej 160 kg i pochodzącego ze Szwajcarii	37
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1268/2008 z dnia 12 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym	39
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1269/2008 z dnia 15 grudnia 2008 r. ustanawiające zakaz połowów czarniaka w obszarze VI, wodach WE obszaru Vb oraz wodach WE i wodach międzynarodowych obszarów XII i XIV przez statki pływające pod banderą Hiszpanii	46
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1270/2008 z dnia 15 grudnia 2008 r. ustanawiające zakaz połowów kolenia w wodach WE i wodach międzynarodowych obszarów I, V, VI, VII, VIII, XII i XIV przez statki pływające pod banderą Hiszpanii	48
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1271/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1255/2008 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2008 r.....	50

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rady Ministrów AKP-WE

2008/951/WE:

★ Decyzja nr 2/2008 Rady Ministrów AKP-WE z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie przydziału środków dla Somalii w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju	53
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Komisja

2008/952/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie określenia szczegółowych wytycznych dotyczących wykonania i stosowania przepisów załącznika II do dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7294) ⁽¹⁾ 55

2008/953/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 8 grudnia 2008 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia *Aureobasidium pullulans* oraz fosfonianu disodowego do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7709) ⁽¹⁾ 62

2008/954/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2008 r. zmieniająca decyzję 2006/133/WE zobowiązującą państwa członkowskie do tymczasowego podjęcia dodatkowych środków przeciwko rozprzestrzenianiu się *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle *et al.* (węgorzek sosnowiec) w odniesieniu do obszarów w Portugalii innych niż te, na których organizm ten nie występuje (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8298) 64

2008/955/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniająca decyzję 2006/410/WE ustalającą kwoty, które zgodnie z art. 10 ust. 2, art. 143d i 143e rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003, art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 378/2007 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 udostępnia się EFRROW oraz kwoty dostępne na wydatki w ramach EFRG 67

ZALECENIA

Komisja

2008/956/Euratom:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie kryteriów wywozu odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego do krajów trzecich (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7570) 69

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2008/957/WE:

- ★ Decyzja nr 2/2008 Wspólnego Komitetu WE/Dania-Wyspy Owcze z dnia 20 listopada 2008 r. zmieniająca tabele I i II w załączniku do Protokołu 1 do Umowy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a rządem Danii i rządem lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony 72

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne działanie Rady 2008/958/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniające wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie Misji Policijnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich 75
  - ★ Wspólne stanowisko Rady 2008/959/WPZiB z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zmiany wspólnego stanowiska 2008/586/WPZiB aktualizującego wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu 77
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do dyrektywy Komisji 2007/72/WE z dnia 13 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 66/401/EWG w odniesieniu do włączenia gatunku *Galega orientalis* Lam. (Dz.U. L 329 z 14.12.2007) ... 79

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1257/2008

z dnia 4 grudnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1579/2007 ustalające wielkości dopuszczalne połowów i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2008 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1579/2007 ⁽³⁾ ustala uprawnień do połowów i związane z nimi warunki dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2008 r.

(2) Mimo że rozporządzenie (WE) nr 1579/2007 stanowi, że art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 nie ma zastosowania do kwoty skarpa w Morzu Czarnym na 2008 r., obecna sytuacja stada skarpa uzasadniałaby takie zastosowanie.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1579/2007.

(4) Z uwagi na pilność tej sprawy oraz biorąc pod uwagę, że rok kontyngentowy 2008 dobiega końca, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(5) Z uwagi na pilność tej sprawy konieczne jest również odstąpienie od sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w pkt I ust. 3 Protokołu w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1579/2007

W pozycji „Skarp” w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1579/2007 wyrazy „Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96” zastępuje się wyrazami „Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 346 z 29.12.2007, s. 1.

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
N. KOSCIUSKO-MORIZET
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1258/2008**z dnia 16 grudnia 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	82,8
	TR	81,9
	ZZ	82,4
0707 00 05	JO	167,2
	MA	55,5
	TR	116,0
0709 90 70	ZZ	112,9
	MA	111,5
	TR	133,8
0805 10 20	ZZ	122,7
	AR	17,0
	BR	44,6
	CL	52,1
	MA	75,7
	TR	84,2
	ZA	43,7
ZZ	52,9	
0805 20 10	MA	73,5
	TR	72,0
	ZZ	72,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,7
	HR	54,2
	IL	75,7
	TR	54,1
	ZZ	59,7
0805 50 10	MA	64,0
	TR	63,8
	ZZ	63,9
0808 10 80	CA	82,7
	CN	71,3
	MK	34,6
	US	100,1
	ZZ	72,2
0808 20 50	CN	45,6
	TR	104,0
	US	114,4
	ZZ	88,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1259/2008**z dnia 16 grudnia 2008 r.****zatwierdzające nieznaczące zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Bleu d'Auvergne (ChNP))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2 zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 i na mocy art. 17 ust. 2 tego rozporządzenia Komisja przeanalizowała wniosek Francji w sprawie zmiany elementów specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Bleu d'Auvergne”, zarejestrowanego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1107/96⁽²⁾.
- (2) Wniosek ma na celu zmianę specyfikacji poprzez uściślenie warunków stosowania obróbki i dodatków w odniesieniu do mleka i w procesie wytwarzania „Bleu d'Auvergne”. Praktyki te gwarantują zachowanie istotnych właściwości produktu o tej nazwie.

(3) Komisja przeanalizowała przedmiotową zmianę i stwierdziła, że jest ona uzasadniona. W związku z tym, że jest to zmiana nieznacząca w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, Komisja może ją zatwierdzić bez odwoływania się do procedury określonej w art. 5, 6 i 7 wymienionego rozporządzenia.

(4) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2006⁽³⁾ i na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 należy opublikować streszczenie specyfikacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Bleu d'Auvergne” wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Streszczenie zawierające główne elementy specyfikacji znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 369 z 23.12.2006, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

W specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Bleu d'Auvergne” zatwierdza się następujące zmiany:

„Metoda produkcji”

W pkt 5 specyfikacji zawierającym opis metody wytwarzania produktu dodaje się następujące zdania:

„[...] Koagulacja mleka musi odbywać się wyłącznie z użyciem podpuszczki.

Zagęszczenie mleka poprzez częściową eliminację części wodnistej przed procesem koagulacji jest zabronione.

Poza surowcami mlecznymi jedynymi składnikami, środkami pomocniczymi lub dodatkami dozwolonymi w mleku i podczas produkcji są podpuszczka, nieszkodliwe kultury bakteryjne, drożdże, pleśnie, chlorek wapnia i sól.

[...] Zabrania się przechowywania surowców mlecznych, produktów w trakcie procesu wytwarzania, kwaśnego mleka lub świeżego sera w ujemnej temperaturze.

[...] Zabrania się przechowywania świeżych serów oraz serów w trakcie dojrzewania w atmosferze modyfikowanej.”.

ZAŁĄCZNIK II

STRESZCZENIE

Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

„BLEU D'Auvergne”

NR WE: FR-PDO-0117-0107/29.3.2006

ChNP (X) ChOG ( )

Niniejsze streszczenie zawiera główne elementy specyfikacji produktu i jest przeznaczone do celów informacyjnych.

1. Właściwy organ państwa członkowskiego

Nazwa: Institut National de l'Origine et de la Qualité (INAO)

Adres: 51 rue d'Anjou – 75008 Paris

Telefon: + 33 (0)1 53 89 80 00

Faks: + 33 (0)1 53 89 80 60

E-mail: info@inao.gouv.fr

2. Grupa składająca wniosek

Nazwa: Syndicat Interprofessionnel Régional du Bleu d'Auvergne

Adres: Mairie – 15400 Riom-ès-Montagnes

Telefon: +33 (0)4 71 78 11 98

Faks: +33 (0)4 71 78 11 98

E-mail: bleudauvergne@wanadoo.fr

Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ( )

3. Rodzaj produktu

Klasa 1.3 – Sery

4. Specyfikacja produktu (podsumowanie wymogów określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)**4.1. Nazwa**

„Bleu d'Auvergne”

4.2. Opis produktu

Ser z mleka krowiego, z przerosłem pleśni, w kształcie spłaszczonego walca, z naturalną pleśniową skórką. Duży ser waży od 2 do 3 kg i ma średnicę około 20 cm. Mały ser waży 1 kg, 500 g albo 350 g.

Zawartość tłuszczu wynosi co najmniej 50 %, a zawartość suchej masy jest nie mniejsza niż 52 %.

4.3. Obszar geograficzny

Serce Masywu Centralnego, które tworzą następujące gminy:

Departament Puy-de-Dôme: wszystkie gminy

Departament Cantal: wszystkie gminy

Departament Haute-Loire:

Okręg Brioude: wszystkie gminy

Departament Aveyron:

Kantony Mur-de-Barrez i Sainte-Geneviève-sur-Argence: wszystkie gminy

Departament Corrèze:

Kantony Argentat, Beaulieu-sur-Dordogne, Bort-les-Orgues, Eygurande, Lapeau, la Roche-Canillac, Mercoeur, Meyssac, Neuvic, Saint-Privat, Ussel-Est i Ussel-Ouest: wszystkie gminy

Departament Lot:

Kantony Bretenoux, Figeac-Est, Figeac-Ouest, Gramat, Lacapelle-Marival, Latronquière, Martel, Saint-Céré, Sousceyrac i Vayrac: wszystkie gminy

Kanton Livernon: gminy Assier, Issepts, Reyrevignes, Saint-Simon i Sonac

Kanton Souillac: gminy Lacave, Mayrac, Meyronne, Pinsac i Saint-Sozy

Departament Lozère:

Kantony Aumont-Aubrac, Fournels, Grandieu, Langogne, Le Malzieu, Nasbinals, Saint-Alban-sur-Limagnole, Saint-Amans-la-Lozère i Saint-Chély-d'Apcher: wszystkie gminy.

4.4. Dowód pochodzenia:

Każdy producent mleka, każdy zakład przetwórczy i każda dojrzwalnia serów wypełnia „oświadczenie o spełnieniu warunków” rejestrowane przez INAO i umożliwiające temu ostatniemu identyfikację wszystkich podmiotów. Podmioty te mają obowiązek przechowywania do wglądu INAO rejestrów i wszystkich dokumentów niezbędnych do kontroli pochodzenia, jakości i warunków produkcji mleka i serów.

W ramach kontroli właściwości produktu objętego chronioną nazwą pochodzenia przeprowadza się badanie analityczne i organoleptyczne mające na celu zapewnienie jakości i typowych cech charakterystycznych produktów poddawanych temu badaniu.

4.5. Metoda produkcji

Produkcja mleka, wytwarzanie i dojrzewanie serów muszą odbywać się na wskazanym obszarze geograficznym.

Proces produkcji składa się nadal z tych samych czynności, co w przeszłości: ociekanie skrzepu serowego, układanie w formach, dwukrotne, ręczne solenie gruboziarnistą, suchą solą, wielokrotne odwracanie, nakłuwanie długimi igłami, dzięki któremu do masy dociera powietrze, co pozwala na rozwijanie się *penicillium glaucum*. Następnie ser dojrzewa w piwnicach przez co najmniej 4 tygodnie w przypadku dużych serów i przez co najmniej 2 tygodnie w przypadku małych serów.

4.6. Związek z obszarem geograficznym:

Ser ten pochodzi z początku XIX w., kiedy produkowano go na wysoko położonych terenach wulkanicznych Masywu Centralnego. Jego renoma szybko dotarła aż do Paryża, gdzie w 1879 r. pieśniarz Francisque Bathol nie szczędził mu pochwał. Nazwę pochodzenia „Bleu d'Auvergne” zatwierdzono w marcu 1975 r. na podstawie wniosku z 1972 r.

Obszar produkcji „Bleu d'Auvergne” obejmuje naturalny region charakteryzujący się wulkanicznymi i granitowymi glebami bogatymi w mikroelementy, surowym klimatem, który umożliwia rozwój szczególnej flory, przyczyniając się do specyfiki „Bleu d'Auvergne”; typowe cechy charakterystyczne sera wzmaga jeszcze stosowanie szczególnych szczepów *penicillium*, opracowanych i produkowanych na obszarze produkcji AOC „Bleu d'Auvergne”. Metody ociekania skrzepów i solenia ręcznego sprawiają, że „Bleu d'Auvergne” ma bardzo delikatną pleśń, rozłożoną równomiernie w masie, co różni go od innych serów pleśniowych.

4.7. Organ kontrolny

Nazwa: Institut National de l'Origine et de la Qualité (INAO)

Adres: 51 rue d'Anjou 75008 Paris

Telefon: 01 53 89 80 00

Faks: 01 53 89 80 60

E-mail: info@inao.gouv.fr

Institut National de l'Origine et de la Qualité jest publiczną jednostką o charakterze administracyjnym, posiadającą osobowość prawną i podlegającą Ministerstwu Rolnictwa.

INAO odpowiada za kontrolę warunków produkcji produktów objętych chronioną nazwą pochodzenia.

Nazwa: Direction Générale de la Concurrence, de la Consommation et de la Répression des Fraudes (DGCCRF)

Adres: 59, Boulevard Vincent Auriol 75703 PARIS Cédex 13

Telefon: 01 44 87 17 17

Faks: 01 44 97 30 37

E-mail: info@inao.gouv.fr

DGCCRF jest wydziałem Ministerstwa Gospodarki, Przemysłu i Zatrudnienia.

4.8. *Etykietowanie*

Sery są obowiązkowo owijane folią aluminiową.

Obowiązek zamieszczania chronionej nazwy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1260/2008**z dnia 10 grudnia 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 23****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 29 marca 2007 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała zaktualizowany Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 23 Koszty finansowania zewnętrznego, zwany dalej „zaktualizowanym MSR 23”. Zaktualizowany MSR 23 znosi dopuszczaną przez MSR 23 możliwość bezpośredniego ujęcia w kosztach kosztów finansowania zewnętrznego, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu dostosowywanego składnika aktywów. Wszystkie tego rodzaju koszty finansowania zewnętrznego muszą być aktywowane jako część ceny nabycia lub kosztu wytworzenia danego składnika aktywów. Pozostałe koszty finansowania zewnętrznego są ujmowane jako koszt. Zaktualizowany MSR 23 zastępuje MSR 23 Koszty finansowania zewnętrznego zaktualizowany w 1993 r.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zaktualizowany MSR 23 spełnia techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia

14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinię Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) ⁽³⁾ Grupa Kontrolująca Opinię Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia standardu i poinformowała Komisję Europejską, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 Międzynarodowy Standard Rachunkowości MSR 23 (zaktualizowany w 1993 r.) Koszty finansowania zewnętrznego zastępuje się Międzynarodowym Standardem Rachunkowości MSR 23 (zaktualizowanym w 2007 r.) Koszty finansowania zewnętrznego, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują MSR 23 (zaktualizowany w 2007 r.) zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2008 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Charlie McCREEVY

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZY Narodowe Standardy Rachunkowości

MSR 23	MSR 23 <i>Koszty finansowania zewnętrznego</i> (zaktualizowany w 2007 r.)
--------	---

MIĘDZYNARODOWY STANDARD RACHUNKOWOŚCI 23***Koszty finansowania zewnętrznego*****GŁÓWNA ZASADA**

- 1 Koszty finansowania zewnętrznego, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu dostosowywanego składnika aktywów, są częścią ceny nabycia lub kosztu wytworzenia tego składnika aktywów. Pozostałe koszty finansowania zewnętrznego są ujmowane jako koszt.

ZAKRES

- 2 Jednostka stosuje niniejszy standard do księgowego ujmowania kosztów finansowania zewnętrznego.
- 3 Niniejszy standard nie dotyczy rzeczywistych lub dających się przypisać kosztów kapitału własnego, łącznie z kapitałem uprzywilejowanym nie zaliczanym do zobowiązań.
- 4 Jednostka nie ma obowiązku stosowania niniejszego standardu do kosztów finansowania zewnętrznego, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu:
  - (a) składnika aktywów wycenianego według wartości godziwej, na przykład aktywów biologicznych lub
  - (b) zapasów produkowanych lub wytwarzanych w inny sposób w dużych ilościach w sposób powtarzalny.

DEFINICJE

- 5 W niniejszym standardzie poniższym terminom nadano następujące znaczenie:

Koszty finansowania zewnętrznego są to odsetki oraz inne koszty ponoszone przez jednostkę w związku z pożyczaniem środków finansowych.

Dostosowywany składnik aktywów jest to taki składnik aktywów, który wymaga znacznego okresu czasu niezbędnego do przygotowania go do zamierzonego użytkowania lub do sprzedaży.

- 6 Koszty finansowania zewnętrznego mogą składać się z:
  - (a) odsetek od kredytu w rachunku bieżącym oraz odsetek od krótkoterminowych i długoterminowych pożyczek i kredytów,
  - (b) amortyzacji dyskonta lub premii związanych z pożyczkami i kredytami,
  - (c) amortyzacji kosztów poniesionych w związku z uzyskaniem pożyczek i kredytów,
  - (d) kosztów finansowych z tytułu umów leasingu finansowego, ujmowanych zgodnie z MSR 17 *Leasing* oraz
  - (e) różnic kursowych powstających w związku z pożyczkami i kredytami w walucie obcej, w stopniu w jakim są uznawane za korektę kosztów odsetek.
- 7 W zależności od okoliczności, każda z następujących pozycji może być dostosowywanym składnikiem aktywów:
  - (a) zapasy,
  - (b) instalacje fabryczne,
  - (c) instalacje wytwarzające energię,
  - (d) wartości niematerialne,
  - (e) nieruchomości inwestycyjne.

Aktywa finansowe oraz zapasy produkowane lub wytwarzane w inny sposób w ciągu krótkiego okresu czasu, nie są zaliczane do dostosowywanych składników aktywów. Aktywa, które są gotowe do zamierzonego użytkowania lub do sprzedaży z chwilą ich nabycia, nie zaliczają się do dostosowywanych składników aktywów.

UJMOWANIE

- 8 Jednostka aktywuje koszty finansowania zewnętrznego, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu dostosowywanego składnika aktywów, jako część ceny nabycia lub kosztu wytworzenia tego składnika aktywów. Jednostka ujmuje pozostałe koszty finansowania zewnętrznego jako koszty okresu, w którym zostały poniesione.

- 9 Koszty finansowania zewnętrznego, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu dostosowywanego składnika aktywów, ujmuje się jako część ceny nabycia lub kosztu wytworzenia tego składnika aktywów. Tego typu koszty finansowania zewnętrznego aktywuje się jako część ceny nabycia lub kosztu wytworzenia składnika aktywów, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że w przyszłości przyniosą one jednostce korzyści ekonomiczne oraz pod warunkiem, że cenę nabycia lub koszt wytworzenia można określić w wiarygodny sposób. Jeżeli jednostka stosuje MSR 29 *Sprawozdawczość finansowa w warunkach hiperinflacji* jako koszt w rachunku zysków i strat ujmuje tę część kosztów finansowania zewnętrznego, która kompensuje skutki inflacji tego samego okresu zgodnie z paragrafem 21 tego standardu.

Koszty finansowania zewnętrznego, które mogą być aktywowane

- 10 Kosztami finansowania zewnętrznego, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu dostosowywanego składnika aktywów są te koszty finansowania zewnętrznego, których można by było uniknąć, gdyby nie zostały poniesione nakłady na dostosowywany składnik aktywów. Jeżeli jednostka pożyczka środki finansowe specjalnie w celu finansowania pozyskania określonego dostosowywanego składnika aktywów, koszty finansowania zewnętrznego odnoszące się bezpośrednio do tego składnika aktywów można z łatwością określić.
- 11 Trudność sprawiać może określenie bezpośredniego związku między określonym zobowiązaniem a dostosowywanym składnikiem aktywów oraz ustalenie na tej podstawie, jakich pożyczek i kredytów można było uniknąć. Tego rodzaju trudność pojawia się na przykład w przypadku, kiedy działalność finansowa jednostki jest centralnie koordynowana. Trudności powstają także wówczas, gdy grupa kapitałowa posługuje się całym wachlarzem instrumentów dłużnych celem uzyskania środków o różnym oprocentowaniu i następnie pożyczka uzyskane w ten sposób środki innym jednostkom w ramach tej samej grupy kapitałowej na różnych warunkach. Inne komplikacje powstają w związku z korzystaniem z pożyczek lub kredytów wyrażonych w walutach obcych lub powiązanych z walutami obcymi, jeśli grupa kapitałowa działa w gospodarce hiperinflacyjnej lub w przypadku występowania zmian kursów walut. W takich przypadkach ustalenie kwoty kosztów finansowania zewnętrznego, które można bezpośrednio powiązać z nabyciem dostosowywanego składnika aktywów jest trudne i wymaga zastosowania osądu.
- 12 W zakresie, w jakim jednostka pożyczka środki specjalnie w celu sfinansowania pozyskania dostosowywanego składnika aktywów, jednostka określa kwotę kosztów finansowania zewnętrznego, którą można aktywować jako różnicę między rzeczywistymi kosztami finansowania zewnętrznego poniesionymi z tytułu danej pożyczki lub kredytu w danym okresie a przychodami z tytułu tymczasowego zainwestowania tych pożyczonych środków.
- 13 W wyniku ustaleń dotyczących finansowania nabycia dostosowywanego składnika aktywów jednostka może uzyskać pożyczone środki oraz ponieść związane z tym koszty finansowania zewnętrznego, zanim część lub całość pożyczonych środków będzie wydatkowana na dostosowywany składnik aktywów. W takich okolicznościach tego rodzaju środki często inwestuje się tymczasowo, do czasu poniesienia wydatków na dostosowywany składnik aktywów. W celu ustalenia kwoty kosztów finansowania zewnętrznego, które mogą być aktywowane w danym okresie, kwota przychodu uzyskanego z zainwestowania tych środków pomniejsza poniesione koszty finansowania zewnętrznego.
- 14 W stopniu, w jakim jednostka pożyczka środki bez ściśle określonego celu, a następnie przeznaczają je na sfinansowanie pozyskania dostosowywanego składnika aktywów, jednostka określa kwotę kosztów finansowania zewnętrznego, które mogą być aktywowane poprzez zastosowanie stopy kapitalizacji do nakładów poniesionych na ten składnik aktywów. Stopa kapitalizacji stanowi średnią ważoną stopę wszystkich kosztów finansowania zewnętrznego dotyczących pożyczek i kredytów zaciągniętych w danym okresie, innych niż pożyczki i kredyty zaciągnięte specjalnie w celu pozyskania określonego dostosowywanego składnika aktywów. Kwota kosztów finansowania zewnętrznego aktywowanych przez jednostkę w danym okresie nie może przekraczać kwoty kosztów finansowania zewnętrznego poniesionych w tym okresie.
- 15 W pewnych okolicznościach przy obliczaniu średniej ważonej stopy kosztów finansowania zewnętrznego odpowiednim rozwiązaniem jest uwzględnienie wszystkich pożyczek i kredytów jednostki dominującej i jej jednostek zależnych. W innych okolicznościach odpowiednie jest stosowanie dla każdej jednostki zależnej średniej ważonej kosztów finansowania zewnętrznego dotyczącej jej własnych pożyczek i kredytów.

Nadwyżka wartości bilansowej dostosowywanego składnika aktywów nad jego wartością odzyskiwalną

- 16 Jeżeli wartość bilansowa lub spodziewana ostateczna cena nabycia lub koszt wytworzenia dostosowywanego składnika aktywów przewyższa jego wartość odzyskiwalną lub wartość netto możliwą do uzyskania, wartość bilansową należy obniżyć lub odpisać zgodnie z wymogami innych standardów. W pewnych okolicznościach kwoty dokonanych odpisów odwraca się zgodnie z innymi standardami.

Rozpoczęcie aktywowania

- 17 Jednostka rozpoczyna aktywowanie kosztów finansowania zewnętrznego jako części ceny nabycia lub kosztu wytworzenia dostosowywanego składnika aktywów w dniu, w którym po raz pierwszy spełnia wszystkie poniższe warunki:
- (a) ponosi nakłady na składnik aktywów,
  - (b) ponosi koszty finansowania zewnętrznego oraz
  - (c) podejmuje działania niezbędne do przygotowania składnika aktywów do jego zamierzonego użytkowania lub do sprzedaży.

- 18 Nakłady na dostosowywany składnik aktywów składają się tylko z tych nakładów, w wyniku których nastąpiły płatności w gotówce, przekazanie innych aktywów lub zaciągnięcie oprocentowanych zobowiązań. Nakłady pomniejsza się o wszelkie otrzymane płatności w związku z realizacją określonego etapu zaawansowania wytworzenia składnika aktywów oraz o otrzymane dotacje do aktywów (zob. MSR 20 *Dotacje rządowe oraz ujawnianie informacji na temat pomocy rządowej*). Średnia wartość bilansowa składnika aktywów w danym okresie, łącznie z uprzednio aktywowanymi kosztami finansowania zewnętrznego, stanowi zazwyczaj rozsądne przybliżenie nakładów, do których stosuje się stopę kapitalizacji w tym okresie.
- 19 Działania niezbędne do przygotowania składnika aktywów do jego zamierzonego użytkowania lub do sprzedaży, obejmują więcej czynności aniżeli tylko związane z jego fizyczną budową. Składają się na nie także prace techniczne i administracyjne poprzedzające przystąpienie do fizycznej budowy, takie jak działania podjęte przed rozpoczęciem fizycznej budowy związane z otrzymaniem pozwoleń. Do działań takich nie zalicza się jednak utrzymywania składnika aktywów, jeżeli nie towarzyszą temu procesy produkcyjne lub wytwórcze wpływające na zmianę stanu składnika aktywów. Na przykład koszty finansowania zewnętrznego ponoszone wówczas, gdy na danym gruncie prowadzona jest inwestycja, są aktywowane w okresie, w którym podejmowane są działania związane z prowadzeniem tej inwestycji. Jednakże koszty finansowania zewnętrznego poniesione wówczas, gdy grunt nabyty dla celów budowlanych jest utrzymywany bez żadnych towarzyszących temu prac związanych z przyszłą inwestycją, nie mogą być aktywowane.

Zawieszenie aktywowania

- 20 Jednostka zawiesza aktywowanie kosztów finansowania zewnętrznego w dłuższym okresie czasu, w którym zawiesiła prace związane z wytwarzaniem dostosowywanego składnika aktywów.
- 21 Jednostka może ponosić koszty finansowania zewnętrznego w dłuższym okresie czasu, w którym zawiesiła prowadzenia działań niezbędnych do przygotowania składnika aktywów do zamierzonego użytkowania lub do sprzedaży. Tego rodzaju koszty są kosztami związanymi z utrzymywaniem częściowo przygotowanych aktywów i nie mogą być aktywowane. Jednostka jednak zazwyczaj nie zawiesza aktywowania kosztów finansowania zewnętrznego w okresie, w którym prowadzone są istotne prace techniczne i administracyjne. Jednostka nie zawiesza także aktywowania kosztów finansowania zewnętrznego wtedy, gdy tymczasowe opóźnienie stanowi niezbędną część procesu przygotowania aktywów do ich zamierzonego sposobu użytkowania lub do sprzedaży. Na przykład aktywowanie jest kontynuowane w trakcie przedłużającego się okresu, kiedy wysoki poziom opóźnia budowę mostu, o ile stan wysokiego poziomu wód w okresie budowy mostu jest zjawiskiem typowym w danym regionie geograficznym.

Zaprzestanie aktywowania

- 22 Jednostka zaprzestaje aktywowania kosztów finansowania zewnętrznego wówczas, gdy zasadniczo wszystkie działania niezbędne do przygotowania dostosowywanego składnika aktywów do zamierzonego użytkowania lub sprzedaży są zakończone.
- 23 Składnik aktywów jest zazwyczaj gotowy do zamierzonego użytkowania lub sprzedaży, gdy fizyczna budowa została zakończona, mimo iż rutynowe prace administracyjne mogą trwać nadal. Jeżeli jedynymi nieukończonymi pracami są niewielkie modyfikacje, takie jak na przykład mało znaczące prace wykończeniowe dokonywane na życzenie kupującego lub użytkownika, oznacza to, iż zasadniczo wszystkie działania zostały zakończone.
- 24 Jeżeli jednostka kończy budowę dostosowywanego składnika aktywów etapami, zaś każdą z zakończonych części można wykorzystywać w trakcie budowy pozostałych, to jednostka zaprzestaje aktywowania kosztów finansowania zewnętrznego, gdy zasadniczo wszystkie działania niezbędne do przygotowania danej części do zamierzonego jej użytkowania lub sprzedaży zostały zakończone.
- 25 Infrastruktura, na którą składa się kilka obiektów, z których każdy może być użytkowany indywidualnie, stanowi przykład dostosowywanego składnika aktywów, w przypadku którego każdą z części można użytkować w trakcie kontynuowania budowy pozostałych części. Przykładem dostosowywanego składnika aktywów, którego budowa musi być zakończona w całości, zanim któraś z jego części będzie mogła być użytkowana, jest instalacja przemysłowa taka jak huta żelaza, w której w tym samym miejscu zachodzi kilka procesów produkcyjnych następujących kolejno po sobie w ramach tej samej instalacji.

UJAWNIANIE INFORMACJI

- 26 Jednostka ujawnia:

- (a) kwotę kosztów finansowania zewnętrznego aktywowaną w danym okresie oraz
- (b) stopę kapitalizacji zastosowaną do ustalenia kwoty kosztów finansowania zewnętrznego, która może być aktywowana.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 27 W przypadku gdy zastosowanie niniejszego standardu spowoduje zmiany w zasadach (polityce) rachunkowości, jednostka stosuje niniejszy standard w odniesieniu do kosztów finansowania zewnętrznego dotyczącego dostosowywanego składnika aktywów, w przypadku którego data rozpoczęcia aktywowania przypada na dzień lub po dniu wejścia w życie niniejszego standardu.
- 28 Jednakże jednostka może wyznaczyć dowolną datę przed dniem wejścia w życie niniejszego standardu i zastosować niniejszy standard do kosztów finansowania zewnętrznego wszystkich dostosowywanych aktywów, dla których data rozpoczęcia aktywowania przypada na ten wybrany dzień lub później.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 29 Jednostka stosuje niniejszy standard w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka stosuje niniejszy standard przed dniem 1 stycznia 2009 r. fakt ten ujawnia.

WYCOFANIE MSR 23 (ZAKTUALIZOWANEGO W 1993 R.)

- 30 Niniejszy standard zastępuje MSR 23 Koszty finansowania zewnętrznego zaktualizowany w 1993 r.

Załącznik

Zmiany w innych postanowieniach

Zmiany wymienione w niniejszym załączniku stosuje się w odniesieniu do okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Jeśli jednostka stosuje niniejszy standard w odniesieniu do okresu wcześniejszego, zmiany te mają zastosowanie do tego wcześniejszego okresu. W zmienionych paragrafach nowy tekst został podkreślony a tekst usunięty został przekreślony.

- A1 MSSF 1 Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy został zmieniony w następujący sposób:

Paragrafy 9, 12 oraz 13 zostały zmienione, po paragrafie 25H dodano nagłówek oraz paragraf 25I oraz dodano paragraf 47G w następujący sposób:

- „9 Przepisy przejściowe zawarte w pozostałych MSSF mają zastosowanie do zmian zasad rachunkowości wprowadzonych przez jednostką, która już stosuje MSSF; nie mają one natomiast zastosowania do przejścia na MSSF przez jednostki stosujące MSSF po raz pierwszy, z zastrzeżeniem paragrafów 25D, 25H, 25I, 34A oraz 34B.
- 12 Niniejszy MSSF ustala dwie kategorie zwolnień od zasady sporządzania bilansu otwarcia według MSSF zgodnie z każdym MSSF:
- (a) paragrafy od 13 do 25I oraz od 36A do 36C przewidują zwolnienia ze stosowania niektórych wymogów pozostałych MSSF;
  - (b) paragrafy od 26 do 34B zakazują retrospektywnego stosowania niektórych aspektów innych MSSF.
- 13 Jednostka może zdecydować się na zastosowanie jednego lub kilku z poniżej wymienionych zwolnień:
- (a) ...
  - (l) wycena do wartości godziwej aktywów lub zobowiązań finansowych w momencie początkowego ujęcia (paragraf 25G);
  - (m) aktywa finansowe lub wartości niematerialne rozliczane zgodnie z IFRIC 12 Umowy na usługi koncesyjne (paragraf 25H) oraz
  - (n) koszty finansowania zewnętrznego (paragraf 25I).

Jednostka nie stosuje poprzez analogię tych zwolnień w odniesieniu do innych pozycji.

Koszty finansowania zewnętrznego

- 25I Jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy może zastosować przepisy przejściowe zawarte w paragrafach 27 oraz 28 w MSR 23 Koszty finansowania zewnętrznego, zaktualizowanego w 2007 r. W paragrafach tych pojęcie daty wejścia w życie interpretuje się jako 1 stycznia 2009 r. lub jako datę przejścia na MSSF, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.
- 47G Jednostka stosuje zmiany w paragrafach 13(n) oraz 25I w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2009 r. i później. Jeśli jednostka stosuje MSR 23 w odniesieniu do okresu wcześniejszego, niniejsze zmiany mają zastosowanie do tego wcześniejszego okresu.”.

- A2 W MSR 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych* ostatnie zdanie paragrafu 110 zostało usunięte.
- A3 W MSR 7 *Rachunek przepływów pieniężnych* paragraf 32 został zmieniony w następujący sposób:
- „32 Całkowitą kwotę odsetek zapłaconych w ciągu okresu ujawnia się w rachunku przepływów pieniężnych, niezależnie od tego, czy została ujęta jako koszt w rachunku zysków i strat, czy też była aktywowana zgodnie z MSR 23 *Koszty finansowania zewnętrznego*.”.
- A4 W MSR 11 *Umowy o usługę budowlaną* ostatnie zdanie paragrafu 18 zmieniono w następujący sposób:
- „18 Koszty ogólnie powiązane z działalnością wynikającą z umowy, a które jednocześnie mogą być przyporządkowane do konkretnej umowy, obejmują także koszty finansowania zewnętrznego.”.
- A5 W MSR 16 *Rzeczowe aktywa trwałe* paragraf 23 zmieniono w następujący sposób:
- „23 Cena nabycia lub koszt wytworzenia pozycji rzeczowych aktywów trwałych jest ekwiwalentem ceny zapłaconej środkami pieniężnymi na dzień ujęcia. Jeżeli płatność jest odroczone na okres dłuższy od normalnego terminu spłaty kredytu kupieckiego, różnicę pomiędzy ekwiwalentem ceny zapłaconej środkami pieniężnymi a kwotą całkowitej płatności ujmuje się jako koszty odsetek na przestrzeni okresu kredytowania, chyba że kwota ta jest aktywowana zgodnie z MSR 23.”.
- A6 W MSR 38 *Wartości niematerialne* paragraf 32 został zmieniony w następujący sposób:
- „32 Jeśli płatność za składnik wartości niematerialnych została odroczone na okres dłuższy niż zwyczajowy kredyt kupiecki, jego cena nabycia odpowiada kwocie, jaka zostałaby uiszczona w gotówce. Różnica między tą kwotą a całością płatności jest ujmowana jako koszt odsetek w okresie, na który udzielono kredytu, chyba że będzie ona aktywowana zgodnie z MSR 23 *Koszty finansowania zewnętrznego*.”.
- A7 W interpretacji IFRIC 1 *Zmiany istniejących zobowiązań z tytułu wycofania z eksploatacji, rekultywacji i zobowiązań o podobnym charakterze* paragraf 8 został zmieniony w następujący sposób:
- „8 Okresowe odwracanie dyskonta powinno ujmować się w rachunku zysków i strat jako koszt finansowy w momencie poniesienia. Aktywowanie zgodnie z MSR 23 jest niedozwolone.”.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1261/2008

z dnia 16 grudnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 2

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1126/2008⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 17 stycznia 2008 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała Zmiany do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 2 Płatności w formie akcji, zwane dalej „zmianą do MSSF 2”. Zmiana do MSSF 2 precyzuje, czym są warunki nabycia uprawnień, w jaki sposób uwzględniać warunki inne niż warunki nabycia uprawnień oraz w jaki sposób uwzględniać anulowanie umów dotyczących płatności w formie akcji przez jednostkę lub kontrahenta.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zmiana do MSSF 2 spełnia techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinie Doty-

czące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG)⁽³⁾ Grupa Kontrolująca Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia standardu i poinformowała Komisję Europejską, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej MSSF 2 Płatności w formie akcji zmienia się zgodnie ze Zmianami do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej MSSF 2 Płatności w formie akcji, zwanymi dalej „zmianą do MSSF 2”, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmianę do MSSF 2 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2008 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Charlie MCCREEVY
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

MSSF 2	„Zmiana do MSSF 2 Płatności w formie akcji”
--------	---

ZMIANY DO MSSF 2***Płatności w formie akcji***

Niniejszy dokument przedstawia zmiany do MSSF 2 *Płatności w formie akcji*. Zmiany te wprowadzono w wyniku zakończenia prac nad propozycjami, które zawarto w projekcie zmian do MSSF 2 – *Warunki nabycia uprawnień oraz anulowania* opublikowany w lutym 2006 r.

Jednostka stosuje niniejsze zmiany w odniesieniu do wszystkich płatności w formie akcji objętych zakresem MSSF 2 przy sporządzaniu sprawozdań finansowych za roczne okresy obrotowe rozpoczynające się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone.

WARUNKI INNE NIŻ WARUNKI NABYCIA UPRAWNIENÍ

W standardzie po paragrafie 21 dodano nagłówek oraz paragraf 21A.

Uwzględnianie warunków innych niż warunki nabycia uprawnień

21A. Analogicznie jednostka uwzględnia wszystkie warunki inne niż warunki nabycia uprawnień przy szacowaniu wartości godziwej przyznanych instrumentów kapitałowych. Z tego względu, w przypadku przyznania instrumentów kapitałowych zawierających warunki inne niż warunki nabycia uprawnień, jednostka ujmuje dobra lub usługi otrzymane od kontrahenta, który spełnia wszystkie inne warunki nabycia uprawnień, nie będące warunkami rynkowymi (np. świadczenie pracy od pracownika, który pozostaje w jednostce przez określony okres czasu), niezależnie od tego, czy warunki inne niż warunki nabycia uprawnień zostały spełnione.

ANULOWANIA

Paragraf 28 standardu zmieniono w następujący sposób.

„28. Jeżeli przyznane instrumenty kapitałowe są anulowane lub rozliczone w okresie nabywania uprawnień (a anulowanie to nie wynika z wygaśnięcia programu w wyniku niespełnienia warunków nabycia uprawnień)...”

Paragraf 28 b) standardu zmieniono w następujący sposób.

„28.

b) ... Każdą ewentualną kwotę nadwyżki ujmuje się jako koszt. Jeżeli jednak umowa dotycząca płatności w formie akcji obejmuje element zobowiązaniowy, jednostka dokonuje ponownej wyceny wartości godziwej zobowiązania na dzień jego anulowania lub uregulowania. Każdy rodzaj płatności dokonanej w celu uregulowania elementu zobowiązaniowego rozlicza się jako wygaśnięcie zobowiązania.”

W standardzie po paragrafie 28 dodano paragraf 28A.

„28A Jeżeli jednostka lub kontrahent ma możliwość wyboru, czy spełni warunki inne niż warunki nabycia uprawnień, jednostka traktuje niespełnienie tych warunków w trakcie okresu nabywania uprawnień przez nią samą lub przez kontrahenta jako anulowanie.”

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

Do standardu dodano paragraf 62 w poniższym brzmieniu.

„62. Jednostka stosuje poniższe zmiany retrospektywnie przy sporządzaniu sprawozdań finansowych za roczne okresy obrotowe rozpoczynające się 1 stycznia 2009 r. i później:

- a) wymogi paragrafu 21A w odniesieniu do podejścia do warunków innych niż warunki nabycia uprawnień,
- b) zaktualizowanej definicji „nabycia uprawnień” i „warunków nabycia uprawnień” w załączniku A,
- c) zmiany w paragrafach 28 i 28A w odniesieniu do anulowań.

Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeśli jednostka zastosuje niniejsze zmiany w okresie obrotowym rozpoczynającym się przed 1 stycznia 2009 r., to ujawnia ten fakt.”

DEFINICJE

W załączniku A definicje „nabycia uprawnień” i „warunków nabycia uprawnień” zmieniono w następujący sposób:

„Nabycie uprawnień

Stać się uprawnionym. W ramach **umowy dotyczącej płatności w formie akcji**, kontrahent staje się uprawniony do otrzymania środków pieniężnych, innych aktywów lub **instrumentów kapitałowych** jednostki, jeżeli prawo kontrahenta nie jest już uzależnione od spełnienia jakichkolwiek **warunków nabycia uprawnień**.

Warunki nabycia uprawnień

Warunki, które określają, czy jednostka otrzyma usługi, które uprawnią kontrahenta (w tym pracownika) do otrzymania środków pieniężnych, innych aktywów lub **instrumentów kapitałowych** jednostki, w ramach **umowy dotyczącej płatności w formie akcji**. Warunki nabycia uprawnień mogą być warunkami związanymi ze świadczeniem usługi lub warunkami związanymi z dokonaniem gospodarczymi jednostki. Warunki świadczenia usługi wymagają od kontrahenta świadczenia usługi przez określony czas. Warunki związane z dokonaniem gospodarczymi wymagają od kontrahenta (w tym pracownika) świadczenia usługi przez określony czas oraz osiągnięcia określonych wyników gospodarczych (takich, jak np. określony wzrost zysku jednostki w określonym czasie). Warunek związany z dokonaniem gospodarczymi obejmuje **warunek rynkowy**.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1262/2008

z dnia 16 grudnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji 13 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1126/2008⁽²⁾ zostały przyjęte określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 5 lipca 2007 r. Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) opublikował Interpretację KIMSF 13 Programy lojalnościowe, zwaną dalej „KIMSF 13”. KIMSF 13 eliminuje występujące obecnie w praktyce niespójności w sposobie ujmowania w księgach dóbr lub usług przekazywanych nieodpłatnie lub sprzedawanych po obniżonej cenie w ramach programów lojalnościowych dla klientów, które przedsiębiorstwa prowadzą w celu nagradzania swoich klientów poprzez punkty, mile lotnicze lub inne formy dodatkowych uprawnień przy sprzedaży dóbr lub usług.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że KIMSF 13 spełnia techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów

Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG)⁽³⁾ Grupa Kontrolująca Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia standardu i poinformowała Komisję Europejską, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 dodaje się Interpretację 13 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) Programy lojalnościowe, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują KIMSF 13 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2008 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Charlie MCCREEVY

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY SPRAWOZDAWCZOŚCI FINANSOWEJ

KIMSF 13	„Interpretacja KIMSF 13 Programy lojalnościowe”
----------	---

INTERPRETACJA IFRIC 13**Programy lojalnościowe**

ODWOŁANIA

- MSR 8 *Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów*
- MSR 18 *Przychody*
- MSR 37 *Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe*

WPROWADZENIE

- 1 Programy lojalnościowe dla klientów są stosowane przez jednostki w celu zachęcenia klientów do zakupu ich dóbr bądź usług. W momencie zakupu określonego dobra lub usługi klient otrzymuje od jednostki punkty lojalnościowe wymienne na nagrody (określane często jako „punkty”). Klient może dokonać wymiany punktów lojalnościowych na nagrody w postaci bezpłatnych lub po obniżonej cenie dóbr lub usług.
- 2 Programy lojalnościowe mogą funkcjonować w różnorodny sposób. Klienci mogą być zobligowani do zebrania odpowiedniej minimalnej liczby lub wartości punktów lojalnościowych zanim będą mieli możliwość dokonania ich wymiany. Punkty lojalnościowe mogą być przyznawane za pojedyncze zakupy lub grupy zakupów lub też za kontynuację zakupów w określonym czasie. Jednostka może sama być organizatorem programu lojalnościowego lub też uczestniczyć w programie lojalnościowym organizowanym przez stronę trzecią. Oferowane nagrody mogą być dobrami lub usługami oferowanymi przez samą jednostkę oraz/lub mogą stanowić prawa do żądania dóbr lub świadczenia usług od strony trzeciej.

ZAKRES

- 3 Niniejsza interpretacja ma zastosowanie do punktów lojalnościowych w ramach programów lojalnościowych, które:
  - (a) jednostka przyznaje swoim klientom jako część transakcji sprzedaży, tj. sprzedaży dóbr, świadczenia usług lub korzystania przez klienta z aktywów jednostki, oraz które
  - (b) klienci, po spełnieniu dodatkowych warunków, będą mogli w przyszłości wymienić na bezpłatne lub po obniżonej cenie dobra bądź usługi.

Niniejsza interpretacja odnosi się do księgowego podejścia w jednostce przyznającej punkty lojalnościowe swoim klientom.

PROBLEM

- 4 Niniejsza interpretacja dotyczy następujących kwestii:
  - (a) czy obowiązek jednostki polegający na dostarczeniu w przyszłości bezpłatnych lub po obniżonej cenie dóbr lub usług (nagród) powinien być ujęty i wyceniony poprzez:
    - (i) przypisanie części zapłaty otrzymanej lub należnej z transakcji sprzedaży do punktów lojalnościowych i odroczenia ujęcia przychodu (stosując paragraf 13 MSR 18) lub
    - (ii) uwzględnienie szacowanych przyszłych kosztów dostarczenia nagród (stosując paragraf 19 MSR 18) oraz
  - (b) jeśli zapłata jest przypisana do punktów lojalnościowych:
    - (i) jak duża kwota powinna zostać do tych punktów przypisana,
    - (ii) w jakim momencie należy ująć przychód oraz
    - (iii) jak należy wyceniać przychód w przypadku, gdy nagrody dostarcza strona trzecia.

UZGODNIONE STANOWISKO

- 5 Jednostka stosuje paragraf 13 MSR 18 i ujmuje punkty lojalnościowe jako odrębny element transakcji sprzedaży, w której są one przyznawane („sprzedaż początkowa”). Wartość godziwa zapłaty otrzymanej bądź należnej w związku ze sprzedażą początkową powinna być przypisana pomiędzy punkty lojalnościowe oraz pozostałe elementy transakcji sprzedaży.
- 6 Zapłatę przypisaną do punktów lojalnościowych wycenia się poprzez odniesienie do ich wartości godziwej, tj. do kwoty za jaką punkty lojalnościowe mogłyby być sprzedane oddzielnie.
- 7 Jeśli jednostka sama dostarcza nagrody, to ujmuje zapłatę przypisaną do punktów lojalnościowych jako przychód w momencie wymiany punktów lojalnościowych oraz po spełnieniu obowiązku przekazania nagród. Kwota ujętych przychodów opiera się na liczbie punktów lojalnościowych, które zostały wymienione na nagrody, odpowiednio do całkowitej liczby punktów lojalnościowych, dla których można oczekiwać wymiany.

8 Jeśli nagrody dostarcza strona trzecia, jednostka powinna ocenić, czy pobiera zapłatę przypisaną do punktów lojalnościowych na swój rachunek (tj. jako główna strona transakcji) czy też w imieniu strony trzeciej (tj. jako przedstawiciel strony trzeciej).

(a) Jeśli jednostka pobiera zapłatę w imieniu strony trzeciej, wówczas:

- (i) wycenia swój przychód w wartości netto zatrzymanej na własny rachunek, tj. jako różnicę pomiędzy zapłatą przypisaną do punktów lojalnościowych a kwotą należną na rzecz strony trzeciej w zamian za dostarczenie nagród, oraz
- (ii) ujmuje powyższą wartość netto jako przychód w momencie, gdy strona trzecia zostaje zobligowana do dostarczenia nagród oraz uprawniona do otrzymania za nie zapłaty. Zdarzenia te mogą nastąpić w momencie, gdy punkty lojalnościowe są przyznawane. Alternatywnie, jeśli klient może dokonać wyboru i żądać nagrody albo od jednostki albo od strony trzeciej, to powyższe zdarzenia mogą mieć miejsce tylko wtedy, gdy klient postanowi zażądać nagrody od strony trzeciej.

(b) Jeśli jednostka pobiera zapłatę na swój rachunek, wycenia przychód w kwocie brutto zapłaty przypisanej do punktów lojalnościowych i ujmuje przychód w momencie spełnienia swoich zobowiązań w odniesieniu do przekazania nagród.

9 Jeśli można oczekiwać, że w którymkolwiek momencie nieuniknione koszty wypełnienia obowiązku przekazania nagród przewyższą otrzymaną lub możliwą do uzyskania za nie zapłatę (tj. nie ujętą jeszcze jako przychód zapłatę przypisaną do punktów lojalnościowych w momencie sprzedaży początkowej, powiększoną o jakąkolwiek przyszłą zapłatę należną w momencie wymiany przez klienta punktów lojalnościowych), jednostka staje się stroną umowy rodzącej obciążenia. W odniesieniu do nadwyżki należy ująć zobowiązanie zgodnie z MSR 37. Potrzeba ujęcia takiego zobowiązania może powstać w momencie, gdy wzrosły oczekiwane koszty dostarczenia nagród, na przykład gdy jednostka dokonała weryfikacji swoich oczekiwań co do ilości punktów lojalnościowych, które mogą być wymienione przez klientów.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

10 Jednostka stosuje niniejszą interpretację w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2008 r. i później. Dopuszczalne jest wcześniejsze zastosowanie interpretacji. W przypadku zastosowania niniejszej interpretacji w odniesieniu do okresu rozpoczynającego się przed 1 lipca 2008 r., jednostka ujawnia ten fakt.

11 Zmiany zasad (polityki) rachunkowości wykazuje się zgodnie z MSR 8.

Załącznik

Objaśnienie stosowania

Niniejszy załącznik stanowi integralną część interpretacji.

Pomiar wartości godziwej punktów lojalnościowych

OS1 Paragraf 6 uzgodnionego stanowiska wymaga, aby zapłata przypisana do punktów lojalnościowych była wyceniona poprzez odniesienie do wartości godziwej tych punktów, tj. kwoty, za jaką punkty te mogłyby być sprzedane oddzielnie. Jeśli wartość godziwa nie jest bezpośrednio dostępna, należy dokonać jej oszacowania.

OS2 Jednostka może oszacować wartość godziwą punktów lojalnościowych poprzez odniesienie do wartości godziwej nagród, jakie można otrzymać za te punkty. Wartość godziwa tych nagród powinna zostać obniżona, aby uwzględniła następujące czynniki:

- (a) wartość godziwą nagród, które byłyby zaoferowane klientom, którzy nie zebrali punktów lojalnościowych przy sprzedaży początkowej, oraz
- (b) odsetek punktów lojalnościowych, dla których można oczekiwać, że nie zostaną wymienione przez klientów.

Jeśli klienci mogą wybierać spośród zestawu różnych nagród, to wartość godziwa punktów lojalnościowych powinna odzwierciedlać wartość godziwą zestawu możliwych nagród ważoną proporcjonalnie do oczekiwanej częstotliwości wyboru każdej z nagród.

OS3 W niektórych przypadkach można zastosować inne techniki wyceny. Na przykład, gdy strona trzecia dostarcza nagrody oraz gdy jednostka płaci stronie trzeciej za każdy z przyznanych punktów, to może szacować wartość godziwą punktów lojalnościowych poprzez odniesienie do kwoty, którą płaci na rzecz strony trzeciej, dodając odpowiednią marżę zysku. Przy wyborze i zastosowaniu najlepszej w danych okolicznościach techniki wyceny spełniającej wymogi paragrafu 6 uzgodnionego stanowiska należy kierować się osądem.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1263/2008

z dnia 16 grudnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji 14 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 5 lipca 2007 r. Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) opublikował Interpretację IFRIC 14 MSR 19 – Limit wyceny aktywów z tytułu określonych świadczeń, minimalne wymogi finansowania oraz ich wzajemne zależności, zwaną dalej „IFRIC 14”. IFRIC 14 wyjaśnia przepisy Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 19 dotyczące wyceny aktywów z tytułu określonych świadczeń w kontekście programów określonych świadczeń po okresie zatrudnienia w sytuacji, gdy istnieją minimalne wymogi finansowania. Aktywa z tytułu określonych świadczeń to nadwyżka wartości godziwej aktywów programu ponad bieżącą wartość zobowiązania z tytułu określonych świadczeń. MSR 19 ogranicza wycenę aktywów z tytułu określonych świadczeń do wartości bieżącej korzyści ekonomicznych dostępnych w formie zwrotu z programu lub obniżki przyszłych składek na rzecz programu, na które z kolei mogą mieć wpływ minimalne wymogi finansowania.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że IFRIC 14 spełnia techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2

rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG)⁽³⁾ Grupa Kontrolująca Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia standardu i poinformowała Komisję Europejską, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się Interpretację 14 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) MSR 19 – Limit wyceny aktywów z tytułu określonych świadczeń, minimalne wymogi finansowania oraz ich wzajemne zależności, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsięwzięcia stosują IFRIC 14 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2008 r.

Artykuł 3 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYKARODOWE STANDARDY SPRAWOZDAWCZOŚCI FINANSOWEJ

IFRIC 14	„Interpretacja IFRIC 14 MSR 19 – Limit wyceny aktywów z tytułu określonych świadczeń, minimalne wymogi finansowania oraz ich wzajemne zależności”
----------	---

INTERPRETACJA IFRIC 14

MSR 19 – Limit wyceny aktywów z tytułu określonych świadczeń, minimalne wymogi finansowania oraz ich wzajemne zależności

DOTYCZY

- MSR 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych*
- MSR 8 *Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów*
- MSR 19 *Świadczenia pracownicze*
- MSR 37 *Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe*

KONTEKST

- 1 Paragraf 58 MSR 19 ogranicza wycenę aktywów z tytułu określonych świadczeń do „wartości bieżące korzyści ekonomicznych dostępnych w formie zwrotu z programu lub obniżki przyszłych składek na rzecz programu” powiększonej o nieujęte zyski i straty. Powstały pytania dotyczące tego, kiedy zwrot lub obniżenie przyszłych składek powinny być rozpatrywane jako możliwe (dostępne), szczególnie w przypadku występowania minimalnych wymogów finansowania.
- 2 Minimalne wymogi finansowania są stosowane w wielu krajach w celu zwiększenia bezpieczeństwa świadczeń po okresie zatrudnienia przyrzeczonych uczestnikom określonych programów świadczeń emerytalnych. Wymogi takie z reguły zastrzegają minimalny poziom składek, które muszą być wpłacane do danego programu przez ustalony okres czasu. Dlatego też minimalne wymogi finansowania mogą ograniczać zdolność jednostki do obniżenia przyszłych składek.
- 3 Ograniczenie wyceny aktywów z tytułu określonych świadczeń może również sprawić, że minimalne wymogi finansowania staną się uciążliwe. Zazwyczaj obowiązek wpłaty składek do programu nie wpływa na wycenę aktywów lub zobowiązań z tytułu programu określonych świadczeń. Wynika to z tego, że raz wpłacone składki stają się aktywami programu, a zatem dodatkowe zobowiązanie netto wynosi zero. Jednakże minimalne wymogi finansowania mogą prowadzić do powstania zobowiązania, jeśli jednostka nie będzie miała dostępu do wymaganych składek w momencie, gdy zostaną zapłacone.

ZAKRES

- 4 Niniejsza interpretacja ma zastosowanie do wszystkich określonych świadczeń po okresie zatrudnienia oraz pozostałych długoterminowych programów określonych świadczeń.
- 5 Dla celów niniejszej interpretacji, minimalne wymogi finansowania stanowią dowolne wymogi finansowania programów określonych świadczeń po okresie zatrudnienia lub pozostałych długoterminowych programów określonych świadczeń.

ZAGADNIENIA

- 6 Niniejsza interpretacja dotyczy następujących kwestii:
  - (a) kiedy możliwy jest zwrot lub obniżenie przyszłych składek zgodnie z paragrafem 58 MSR 19;
  - (b) w jaki sposób minimalne wymogi finansowania mogą wpływać na możliwość obniżenia przyszłych składek;
  - (c) kiedy minimalne wymogi finansowania mogą doprowadzić do powstania zobowiązania.

UZGODNIONE STANOWISKO

Dostępność zwrotu lub obniżenia przyszłych składek

- 7 Jednostka powinna określić dostępność zwrotu lub obniżenia przyszłych składek w zgodzie z założeniami i warunkami programu oraz wymogami ustawowymi właściwymi dla systemu prawnego, w którym funkcjonuje program.
- 8 Korzyść ekonomiczna w postaci zwrotu lub obniżenia przyszłych składek jest dostępna, jeśli jednostka może ją zrealizować w dowolnym momencie w czasie trwania programu lub gdy uregulowane są zobowiązania wynikające z programu. W szczególności taka korzyść ekonomiczna może być dostępna nawet wtedy, gdy na dzień bilansowy nie jest możliwa do bezzwłocznego zrealizowania.
- 9 Dostępna korzyść ekonomiczna nie zależy od sposobu, w jaki jednostka zamierza wykorzystać nadwyżkę. Jednostka powinna określić maksymalną korzyść ekonomiczną, która jest dostępna z tytułu zwrotu lub obniżenia przyszłych składek lub połączenia tych obu elementów. Jednostka nie ujmuje korzyści ekonomicznych wynikających z połączenia zwrotu i obniżenia przyszłych składek ustalonych na podstawie założeń, które się wzajemnie wykluczają.

- 10 Zgodnie z MSR 1, jednostka powinna ujawnić informacje o kluczowych źródłach niepewności szacunków na dzień bilansowy, które niosą ze sobą znaczące ryzyko powstania istotnych korekt wartości bilansowej sald netto aktywów lub zobowiązań. Może to być na przykład ujawnienie ograniczeń w zakresie bieżącej realizacji nadwyżki lub ujawnienie zastosowanej podstawy oszacowania wielkości dostępnej korzyści ekonomicznej.

Korzyść ekonomiczna dostępna w postaci zwrotu

Prawo do zwrotu

- 11 Zwrot jest dostępny dla jednostki tylko wtedy, gdy jednostka ma bezwarunkowe prawo do zwrotu:
- (a) w czasie trwania programu, z pominięciem założenia, że w celu otrzymania zwrotu zobowiązania z tytułu programu muszą być uregulowane (na przykład w niektórych systemach prawnych jednostka może uzyskać prawo do zwrotu w czasie trwania programu niezależnie od rozliczenia zobowiązań z tytułu programu) lub
  - (b) zakładając stopniowe rozliczenie zobowiązań z tytułu programu w czasie, aż do momentu opuszczenia programu przez wszystkich uczestników; lub
  - (c) zakładając pełne uregulowanie zobowiązań z tytułu programu w wyniku jednorazowego zdarzenia (tj. w drodze rozwiązania programu).

Bezwarunkowe prawo do zwrotu może istnieć niezależnie od poziomu finansowania programu na dzień bilansowy.

- 12 Jeśli prawo jednostki do zwrotu nadwyżki zależy od wystąpienia lub braku jednego lub wielu zdarzeń, które jednostka nie w pełni kontroluje, jednostka nie ma bezwarunkowego prawa i nie ujmuje składnika aktywów.
- 13 Jednostka powinna wycenić korzyść ekonomiczną dostępną w postaci zwrotu jako nadwyżkę na dzień bilansowy (która odpowiada wartości godziwej aktywów programu pomniejszonej o bieżącą wartość zobowiązań z tytułu określonych świadczeń), którą jednostka ma prawo otrzymać w formie zwrotu, pomniejszonej o koszty z nim związane. Na przykład, jeśli zwrot podlega opodatkowaniu innemu niż podatek dochodowy, jednostka wycenia kwotę zwrotu w wartości pomniejszonej o podatek.
- 14 Wyceniając kwotę dostępnego zwrotu na dzień rozwiązania programu (paragraf 11(c)), jednostka powinna uwzględnić koszty uregulowania zobowiązań programu oraz dokonania zwrotu. Na przykład, jednostka odlicza wynagrodzenia, jeśli są one wypłacane z programu a nie przez jednostkę oraz koszty składek ubezpieczeniowych, które mogą być wymagane w celu zabezpieczenia zobowiązań rozwiązywanego programu.
- 15 Jeśli kwota zwrotu jest ustalona w pełnej kwocie nadwyżki lub też jako część nadwyżki, nie zaś jako stała kwota, to jednostka nie ma obowiązku dokonywania korekty dla potrzeb uwzględnienia wartości pieniądza w czasie, nawet wówczas, gdy zwrot jest możliwy do realizacji dopiero w przyszłości.

Korzyść ekonomiczna dostępna w postaci obniżenia składki

- 16 Jeśli nie istnieją minimalne wymogi finansowania, jednostka określa korzyść ekonomiczną dostępną w formie obniżenia przyszłych składek jako niższą spośród kwot:
- (a) nadwyżki w programie i
  - (b) wartości bieżącej przyszłych kosztów zatrudnienia dla jednostki, tj. z wyłączeniem tej części przyszłych kosztów, które będą ponoszone przez pracowników, w każdym roku oczekiwanego czasu trwania programu, lub oczekiwanego czasu istnienia jednostki, w zależności od tego, który z nich jest krótszy.
- 17 Jednostka określa przyszłe koszty zatrudnienia stosując założenia spójne z założeniami zastosowanymi do określenia zobowiązań z tytułu określonych świadczeń oraz z sytuacją, która istniała na dzień bilansowy zgodnie z MSR 19. Z tego względu jednostka nie powinna zakładać żadnych zmian świadczeń wynikających z programu do momentu dokonania zmian w programie przy jednoczesnym założeniu stałego poziomu zatrudnienia w przyszłości, chyba że na dzień bilansowy jednostka jest zdecydowana w możliwy do udowodnienia sposób dokonać redukcji liczby pracowników objętych programem określonych świadczeń. W tym drugim przypadku, założenia dotyczące przyszłego poziomu zatrudnienia powinny uwzględniać tę redukcję. Jednostka powinna określić wartość bieżącą przyszłych kosztów zatrudnienia stosując tę samą stopę dyskontową, którą zastosowała przy kalkulacji zobowiązań z tytułu określonych świadczeń na dzień bilansowy.

Wpływ minimalnych wymogów finansowania na korzyści ekonomiczne dostępne w postaci obniżenia przyszłych składek

- 18 Jednostka analizuje minimalne wymogi finansowania na dany dzień pod kątem składek, które muszą pokryć (a) dotychczasowe niedobory składek z tytułu przeszłego zatrudnienia określonych przy minimalnych zasadach finansowania oraz (b) przyszłe rozliczenie świadczeń.
- 19 Składki na pokrycie istniejących niedoborów składek ustalonych przy minimalnych zasadach finansowania związanych z przeszłą pracą nie mają wpływu na przyszłe składki związane z przyszłą pracą. Mogą one powodować powstanie zobowiązania zgodnie z paragrafami 23–26.

- 20 Jeśli istnieją minimalne wymogi finansowania dla składek odnoszących się do przyszłego rozliczenia świadczeń, jednostka określa korzyść ekonomiczną dostępną w postaci obniżenia przyszłych składek jako wartość bieżącą:
- (a) oszacowanego kosztu przyszłej pracy w każdym roku zgodnie z paragrafami 16 i 17, pomniejszoną o
  - (b) oszacowane minimalne składki finansowe wymagane w związku z przyszłym rozliczeniem świadczeń w danym roku.
- 21 Jednostka powinna dokonać wyliczenia przyszłych minimalnych składek finansowych wymaganych w związku z przyszłym rozliczeniem świadczeń biorąc pod uwagę wpływ istniejących nadwyżek na podstawie minimalnych wymogów finansowania. Jednostka powinna przyjąć założenia wymagane przez minimalne wymogi finansowania oraz, w przypadku czynników nie określonych przez minimalne wymogi finansowania, założenia spójne z tymi, które zostały użyte do ustalenia zobowiązań z tytułu określonych świadczeń oraz z sytuacją istniejącą na dzień bilansowy określoną zgodnie z MSR 19. Wyliczenie powinno zawierać wszelkie spodziewane zmiany wynikające z zapłaty przez jednostkę wymagalnych minimalnych składek. Kalkulacja ta nie powinna jednak uwzględniać wpływu spodziewanych zmian zasad oraz warunków minimalnych wymogów finansowania, które faktycznie nie obowiązywały lub nie zostały określone w umowie na dzień bilansowy.
- 22 Jeśli przyszłe minimalne składki finansowe wymagane w związku z przyszłym rozliczeniem świadczeń przekraczają w danym roku przyszłe koszty zatrudnienia określone zgodnie z MSR 19, to bieżąca wartość tej nadwyżki zmniejsza kwotę aktywów dostępną jako obniżenie przyszłych składek na dzień bilansowy. Jednakże kwota aktywów dostępnych w postaci obniżenia przyszłych składek nie może być nigdy niższa niż zero.

Kiedy minimalne wymogi finansowania mogą doprowadzić do powstania zobowiązania

- 23 Jeśli jednostka, zgodnie z minimalnymi wymogami finansowania, ma obowiązek zapłaty składek w celu pokrycia istniejącego niedoboru minimalnego finansowania obliczonego w związku z przeszłym zatrudnieniem, to powinna określić, czy składki płatne do programu określonych składek będą dostępne jako zwrot lub obniżenie przyszłych składek po ich wpłacie do programu.
- 24 W zakresie, w jakim składki płatne do programu nie będą dostępne po ich wpłacie do programu, jednostka ujmuje zobowiązanie w momencie powstania obowiązku zapłaty. Zobowiązanie powinno zmniejszać aktywa z tytułu określonych świadczeń lub zwiększyć zobowiązanie z tytułu określonych świadczeń tak, aby w momencie zapłaty składek nie powstały zysk ani strata na skutek zastosowania paragrafu 58 MSR 19.
- 25 Jednostka powinna zastosować paragraf 58A MSR 19 przed ustaleniem zobowiązania zgodnie z paragrafem 24.
- 26 Zobowiązanie związane z minimalnymi wymogami finansowania oraz wszelkie następujące później aktualizacje wyceny tego zobowiązania powinny zostać niezwłocznie ujęte zgodnie z przyjętą przez jednostkę polityką ujmowania skutków limitu określonego w paragrafie 58 MSR 19 w odniesieniu do wyceny aktywów z tytułu określonych świadczeń. W szczególności:
- (a) jednostka ujmująca skutki limitu określonego w paragrafie 58 w rachunku zysków i strat, zgodnie z paragrafem 61(g) MSR 19, powinna ująć niezwłocznie wszelkie zmiany w rachunku zysków i strat;
  - (b) jednostka ujmująca skutki limitu określonego w paragrafie 58 w sprawozdaniu z ujętych przychodów i kosztów, zgodnie z paragrafem 93C MSR 19, powinna ująć niezwłocznie w tym sprawozdaniu wszelkie zmiany.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 27 Jednostka stosuje niniejszą interpretację w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 stycznia 2008 r. i później. Wcześniejsze stosowanie jest dozwolone.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 28 Jednostka stosuje niniejszą interpretację z początkiem pierwszego okresu zaprezentowanego w pierwszym sprawozdaniu finansowym, do którego ma zastosowanie niniejsza interpretacja. Jednostka ujmuje wszelkie początkowe korekty wynikające z zastosowania niniejszej interpretacji w zyskach zatrzymanych na początku tego okresu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1264/2008**z dnia 16 grudnia 2008 r.****ustalające wysokość opłaty standardowej za sprawozdanie z gospodarstwa rolnego za rok obrachunkowy 2009 w ramach systemu zbierania i wykorzystywania danych rachunkowych z gospodarstw rolnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 79/65 z dnia 15 czerwca 1965 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i prowadzonej działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1915/83 z dnia 13 lipca 1983 r. w sprawie niektórych szczegółowych reguł wykonawczych dotyczących prowadzenia rachunkowości w celu określenia dochodów gospodarstw rolnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1915/83 stanowi, że Komisja wpłaca opłatę standardową na rzecz państw członkowskich w odniesieniu do każdego należycie wypełnionego sprawozdania z gospodarstwa rolnego przekazanego Komisji w terminie określonym w art. 3 wyżej wymienionego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1453/2007 ⁽³⁾ ustala wysokość opłaty standardowej na rok obrachunkowy 2008 na 151 EUR za sprawozdanie z gospodarstwa rolnego. Ogólne tendencje zmian kosztów i ich wpływ na koszt wypełnienia sprawozdania z gospodarstwa rolnego uzasadniają weryfikację wysokości tej opłaty.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Wspólnoty ds. Sieci Danych Rachunkowych Gospodarstw Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wysokość opłaty standardowej przewidzianej w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1915/83 ustala się na 155 EUR.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku obrachunkowego 2009.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. 109 z 23.6.1965, s. 1859/65.

⁽²⁾ Dz.U. L 190 z 14.7.1983, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 68.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1265/2008**z dnia 16 grudnia 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1859/82 dotyczące wyboru gospodarstw przekazujących dane do celów określania dochodów gospodarstw rolnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i prowadzonej działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1859/82⁽²⁾ ustala dla poszczególnych państw członkowskich próg wielkości ekonomicznej gospodarstw przekazujących dane objętych zakresem badań sieci danych rachunkowych gospodarstw rolnych.
- (2) W przypadku Hiszpanii zmiany strukturalne doprowadziły do spadku liczby mniejszych gospodarstw oraz ich udziału w całkowitej produkcji rolniczej. Gospodarstwa rolne o wielkości poniżej 4 ESU (435 307 gospodarstw) stanowią tylko 4,04 % całkowitej standardowej marży brutto. W związku z tym w stosunku do zasadniczej części działalności rolniczej można zastosować próg wielkości ekonomicznej z wyłączeniem mniejszych gospodarstw. Należy zatem zwiększyć wysokość progu z 2 ESU do 4 ESU.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 1859/82.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Wspólnoty ds. Sieci Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 2 rozporządzenia (EWG) nr 1859/82 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Dla roku obrachunkowego 2008 (okres 12 kolejnych miesięcy rozpoczynający się między dniem 1 stycznia a dniem 1 lipca 2008 r.) i dla następnych lat obrachunko-

wych próg wielkości ekonomicznej w ESU, określony w art. 4 rozporządzenia 79/65/EWG, ustala się następująco:

- Belgia: 16 ESU,
- Bułgaria: 1 ESU,
- Republika Czeska: 4 ESU,
- Dania: 8 ESU,
- Niemcy: 16 ESU,
- Estonia: 2 ESU,
- Irlandia: 2 ESU,
- Grecja: 2 ESU,
- Hiszpania: 4 ESU,
- Francja: 8 ESU,
- Włochy: 4 ESU,
- Cypr: 2 ESU,
- Łotwa: 2 ESU,
- Litwa: 2 ESU,
- Luksemburg: 8 ESU,
- Węgry: 2 ESU,
- Malta: 8 ESU,
- Niderlandy: 16 ESU,
- Austria: 8 ESU,
- Polska: 2 ESU,
- Portugalia: 2 ESU,
- Rumunia: 1 ESU,
- Słowenia: 2 ESU,
- Słowacja: 8 ESU,
- Finlandia: 8 ESU,

⁽¹⁾ Dz.U. 109 z 23.6.1965, s. 1859/65.⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 13.7.1982, s. 5.

— Szwecja: 8 ESU,

Artykuł 2

— Zjednoczone Królestwo (z wyłączeniem Irlandii Północnej): 16 ESU,

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

— Zjednoczone Królestwo (jedynie Irlandia Północna): 8 ESU.”.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku obrachunkowego 2008.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1266/2008

z dnia 16 grudnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 796/2004 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania zasady współzależności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 145 lit. c), j), k), l), m), n), n)a) i p),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 3/2008 oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2392/86 i (WE) nr 1493/1999⁽²⁾ wprowadza w szczególności środki wsparcia restrukturyzacji i przekształcania, zielonych zbiorów oraz karczowania w sektorze wina. Jednocześnie wprowadza ono, w stosunku do rolników otrzymujących wsparcie w ramach tych środków, obowiązek przestrzegania zasady współzależności, o którym mowa w art. 3–7 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W związku z tym szczegółowe zasady wdrażania współzależności przewidziane w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 796/2004⁽³⁾ powinny stosować się do tych rolników. Należy zatem zmienić tytuł wymienionego rozporządzenia.
- (2) Artykuły 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 wprowadzają obowiązek przestrzegania zasady współzależności w przypadku środków wsparcia udzielanych w sektorze wina, który powinien mieć zastosowanie w trakcie określonego okresu następującego po przekazaniu płatności. Należy określić termin rozpoczęcia tego obowiązku.
- (3) Dla celów stosowania obowiązku przestrzegania zasady współzależności, rolnik powinien zgłosić całkowitą powierzchnię użytków rolnych gospodarstwa. Rolnicy składający wniosek wyłącznie o środki wsparcia objęte zasadą współzależności zgodnie z art. 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, a nie o inne płatności bezpośrednie, powinni więc być zobowiązani do corocznego zgłaszania w pojedynczym wniosku całkowitej

powierzchni użytków rolnych gospodarstwa, o ile właściwe organy informacją tą jeszcze nie dysponują.

- (4) Istniejące obecnie przepisy obejmujące rolników otrzymujących płatności bezpośrednio, dotyczące zaniechania zgłoszenia całkowitej powierzchni użytków rolnych oraz nieterminowego złożenia wniosków nie stosują się do rolników występujących o środki wsparcia udzielane w ramach reformy sektora wina. Istnieje potrzeba wdrożenia przepisów, które zobowiązywałyby rolników ubiegających się o środki wsparcia udzielane w ramach reformy rynku wina do składania pojedynczego wniosku i zgłaszania całkowitej powierzchni użytków rolnych. Jeżeli więc beneficjent reformy rynku wina zignoruje przepis nakładający obowiązek złożenia pojedynczego wniosku lub nie zgłosi całkowitej powierzchni swoich użytków rolnych, wsparcie powinno ulec zmniejszeniu.
- (5) Należy ustanowić minimalny poziom kontroli dotyczącej obowiązku przestrzegania zasady współzależności w odniesieniu do rolników objętych tą zasadą w sektorze wina zgodnie z art. 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008. W związku z obowiązującymi zasadami w przypadku zasady współzależności wspomniany poziom kontroli powinien zostać ustalony na poziomie wynoszącym 1 % zainteresowanych rolników.
- (6) W celu zapewnienia właściwej kontroli, doboru próby kontrolnej dla celów kontroli zgodności z obowiązkiem przestrzegania zasady współzależności przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 796/2004 w przypadku stosowania art. 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, należy dokonać spośród populacji rolników podlegających wymienionym artykułom.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 zawiera wyjaśnienia dotyczące zakresu odpowiedzialności w ramach zasady współzależności, szczególnie w przypadku przeniesienia własności gruntu w trakcie danego roku kalendarzowego. Te same reguły powinny stosować się również do rolnika, który składa wniosek o wsparcie na mocy art. 11, 12 i 98 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w systemie rocznym.
- (8) Zasady dotyczące obniżenia pomocy w przypadku stwierdzenia niezgodności powinny mieć zastosowanie również do wsparcia określonego w art. 11, 12 i 98 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w roku kalendarzowym, w którym dokonano odnośnego ustalenia. W przypadku gdy środki wsparcia sektora wina nie są przyznawane w systemie rocznym, należy przewidzieć odrębne przepisy w sprawie obliczania kwoty, o którą płatność ma być zmniejszona. Powinny one uwzględniać liczbę lat, w trakcie których obowiązek przestrzegania zasady współzależności ma zastosowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18.

- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 796/2004.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 796/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozporządzenia (WE) nr 796/2004 otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania zasady współzależności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników, oraz wdrażania zasady współzależności przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 479/2008”;

- 2) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe zasady wdrażania współzależności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli (zwanego dalej »zintegrowanym systemem«) ustanowionych na mocy tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, oraz wdrażania zasady współzależności zgodnie z art. 20 i 103 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 (*). Nie narusza ono odrębnych przepisów ustanowionych przez rozporządzenia dotyczące indywidualnych programów pomocy.

(*) Dz.U L 148 z 6.6.2008, s. 1.”;

- 3) w art. 2 po akapicie pierwszym dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Dla celów stosowania obowiązku przestrzegania zasady współzależności w znaczeniu art. 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, »od wypłacenia pomocy« oznacza od dnia 1 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wypłata pomocy została przyznana po raz pierwszy.”;

- 4) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rolnik ubiegający się o przyznanie pomocy w ramach systemu pomocy obszarowej może złożyć tylko jeden pojedynczy wniosek na rok.

Rolnik, który nie złoży wniosku w ramach jakiegokolwiek systemu pomocy obszarowej, ale będzie się ubiegał o pomoc w ramach innego systemu pomocy ujętego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub o wsparcie na mocy art. 11, 12 lub 98 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 składa pojedynczy wniosek, jeżeli posiada do swojej dyspozycji użytki rolne określone w art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 795/2004, w którym zamieszcza wykaz tych użytków zgodnie z art. 14.

Rolnik, który podlega wyłącznie obowiązkowi przestrzegania zasady współzależności zgodnie z art. 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, składa pojedynczy wniosek w każdym roku kalendarzowym, w którym obowiązek ten ma zastosowanie.

Jednak państwa członkowskie mogą zwolnić rolników z obowiązku przewidzianego w akapicie drugim i trzecim, w przypadku gdy odnośne informacje są przekazywane właściwym organom w ramach innych systemów zarządzania i kontroli gwarantujących kompatybilność ze zintegrowanym systemem zgodnie z art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”;

- 5) w art. 14 ust. 1a dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy rolnik podlega obowiązkowi przestrzegania zasady współzależności zgodnie z art. 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, akapit pierwszy ma zastosowanie również do wsparcia przyznanego na mocy art. 11, 12 lub 98 wspomnianego rozporządzenia. Współczynnik obniżki stosuje się do całkowitej kwoty podlegającej wypłacie podzielonej przez liczbę lat, o których mowa w art. 20 i 103 tego rozporządzenia.”;

- 6) w art. 44 ust. 1 akapit pierwszy dodaje się następujące zdanie:

„Właściwy dla celów kontroli organ przeprowadza również kontrolę w zakresie wymogów lub norm, za które odpowiada, w proporcji przynajmniej 1 % wszystkich rolników podlegających obowiązkowi przestrzegania zasady współzależności zgodnie z art. 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w odnośnym roku kalendarzowym, za które organ ten jest odpowiedzialny.”;

- 7) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Nie naruszając przepisów art. 44 ust. 1 państwo członkowskie może podjąć decyzję o wytypowaniu, w ramach tej samej analizy ryzyka, rolników otrzymujących dopłaty bezpośrednie oraz rolników podlegających obowiązkowi przestrzegania zasady współzależności zgodnie z art. 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.”;

- b) w ust. 2 dodaje się następujące zdanie:
- „Tymczasem próbę, o której mowa w art. 44 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie, wybiera się spośród rolników objętych zakresem stosowania art. 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w odnośnym roku kalendarzowym.”;
- c) w ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „3. W drodze odstępstwa od ust. 2 próby rolników podlegających kontroli zgodnie z art. 44 mogą być wytypowane spośród populacji rolników, których obowiązują odnośne wymogi lub normy, składających wnioski o pomoc w ramach programów wsparcia bezpośredniego w znaczeniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz rolników podlegających zakresowi stosowania art. 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008”;
- 8) w art. 65 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „2a. Dla celów stosowania art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wobec rolników podlegających zasadzie współzależności zgodnie z art. 20 i art. 103 rozporządzenia (WE) nr 497/2008, złożenie wniosku o pomoc, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, oznacza coroczne złożenie pojedynczego wniosku.”;
- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „5. Poza przypadkami działania siły wyższej oraz sytuacjami wyjątkowymi, o których mowa w art. 72,
- w przypadku gdy rolnik podlegający obowiązkowi przestrzegania zasady współzależności zgodnie z art. 20 i 103 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 nie złoży pojedynczego wniosku w terminie przewidzianym w art. 11 niniejszego rozporządzenia, ma zastosowanie obniżka o 1 % na każdy dzień roboczy. Maksymalna wartość obniżki jest ograniczona do 25 %. Obniżkę stosuje się do całkowitej kwoty podlegającej wypłacie z tytułu wsparcia przewidzianego na mocy art. 11, 12 i 98 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, podzielonej przez liczbę lat, o których mowa w art. 20 i 103 tego rozporządzenia.”;
- 9) w art. 66 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „W przypadku zastosowania obniżki wobec wsparcia przewidzianego w art. 11, 12 i 98 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, jej współczynnik wyrażony procentowo stosuje się do całkowitej kwoty podlegającej wypłacie, podzielonej przez liczbę lat, o których mowa w art. 20 i 103 tego rozporządzenia.”;
- 10) W art. 67 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „W przypadku zastosowania obniżki wobec wsparcia przewidzianego w art. 11, 12 i 98 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 jej współczynnik wyrażony procentowo stosuje się do całkowitej kwoty podlegającej wypłacie, podzielonej przez liczbę lat, o których mowa w art. 20 i 103 tego rozporządzenia.”.
- Artykuł 2
- Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1267/2008

z dnia 12 grudnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2172/2005 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania, przewidzianego w Umowie między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie handlu produktami rolnymi, kontyngentu taryfowego na przywóz żywego bydła o wadze przekraczającej 160 kg i pochodzącego ze Szwajcarii

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 ust. 1 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2172/2005⁽²⁾ stanowi, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽³⁾ stosuje się do przepisów rozporządzenia (WE) nr 2172/2005 z zastrzeżeniem, że przepisy tego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

(2) Zgodnie z art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2172/2005 w przypadkach, w których wnioski o pozwolenia na przywóz przewyższają 5 % ilości dostępnej w ramach kontyngentu, nadwyżka nie jest rozpatrywana. Należy usunąć to postanowienie w celu dostosowania przepisów rozporządzenia (WE) nr 2172/2005 do przepisów art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.

(3) Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2172/2005 stanowi, że po zawiadomieniu przez państwa członkowskie o ilościach, w odniesieniu do których złożono wnioski o pozwolenie na przywóz, Komisja decyduje możliwie jak najszybciej, w jakim zakresie możliwa jest realizacja wniosków. Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 stanowi, że współczynnik przydziału należy ustalić jedynie, gdy ilości objęte wnioskami o pozwolenie przekraczają ilości dostępne na dany okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego. Rozporządzenie (WE) nr 1301/2006 jest rozporządzeniem przekrojowym, należy zatem usunąć postanowienia art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2172/2005. Konieczne jest ponadto ustanowienie terminu, w którym należy przyznawać uprawnienia do przywozu.

(4) W przypadkach, kiedy ustalony jest współczynnik przydziału, należy jasno określić, że zabezpieczenie złożone w momencie składania wniosku o pozwolenie na przywóz na mocy rozporządzenia (WE) nr 2172/2005 jest zwracane w odpowiedniej proporcji.

(5) Artykuł 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2172/2005 stanowi, że każde wydanie pozwolenia na przywóz skutkuje odpowiednim zmniejszeniem otrzymanych uprawnień do przywozu. Należy sprecyzować, że przy wydawaniu pozwolenia na przywóz zabezpieczenie złożone w momencie składania wniosku o pozwolenie na przywóz jest zwracane w odpowiedniej proporcji.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2172/2005.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2172/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 2 skreśla się drugi akapit;

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienia do przywozu przyznaje się od siódmego do najpóźniej szesnastego dnia roboczego następującego po upływie terminu składania powiadomień, określonego w art. 3 ust. 5.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli zastosowanie ust. 2 spowoduje zmniejszenie liczby przydzielonych uprawnień do przywozu w stosunku do wnioskowanych, zabezpieczenie złożone zgodnie z art. 5 ust. 1 jest bezzwłocznie zwracane w odpowiedniej proporcji.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 346 z 29.12.2005, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

3) w art. 6 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Każde wydanie pozwolenia na przywóz skutkuje odpowiednim zmniejszeniem otrzymanych uprawnień do przywozu, zaś zabezpieczenie złożone zgodnie z art. 5 ust. 1 jest bezzwłocznie zwracane w odpowiedniej proporcji”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1268/2008**z dnia 12 grudnia 2008 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 wprowadzające w życie system certyfikacji
Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podczas plenarnych obrad Procesu Kimberley w Delhi wprowadzono zmiany w wykazie uczestników, którzy spełniają minimalne wymagania dotyczące systemu certyfikacji Procesu Kimberley.

- (2) W odniesieniu do niektórych uczestników należy zaktualizować adresy właściwych organów w ramach Procesu Kimberley.

- (3) Załącznik II powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 2368/2002 zastępuje się załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Benita FERRERO-WALDNER
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 28.

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz uczestników systemu certyfikacji Procesu Kimberley oraz ich odpowiednio wyznaczonych właściwych organów, określonych w art. 2, 3, 8, 9, 12, 17, 18, 19 i 20

ANGOLA

Ministry of Geology and Mines
Rua Hochi Min
C.P # 1260
Luanda
Angola

ARMENIA

Department of Gemstones and Jewellery
Ministry of Trade and Economic Development
M. Mkrtchyan 5
Yerevan
Armenia

AUSTRALIA

Department of Foreign Affairs and Trade
Trade Development Division
R.G. Casey Building
John McEwen Crescent
Barton ACT 0221
Australia

BANGLADESZ

Export Promotion Bureau
TCB Bhaban
1, Karwan Bazaar
Dhaka
Bangladesh

BIAŁORUŚ

Ministry of Finance
Department for Precious Metals and Precious Stones
Sovetskaja Str., 7
220010 Minsk
Republic of Belarus

BOTSWANA

Ministry of Minerals, Energy & Water Resources
PI Bag 0018
Gaborone
Botswana

BRAZYLIA

Ministry of Mines and Energy
Esplanada dos Ministérios — Bloco »U« — 4º andar
70065 — 900 Brasilia — DF
Brazil

KANADA

Sprawy międzynarodowe:

Department of Foreign Affairs and International Trade
Peace Building and Human Security Division
Lester B Pearson Tower B - Room: B4-120
125 Sussex Drive Ottawa, Ontario K1A 0G2
Canada

Zapytania ogólne:

Kimberley Process Office
Minerals and Metals Sector (MMS)
Natural Resources Canada (NRCan)
580 Booth Street, 9th floor
Ottawa, Ontario
Canada K1A 0E4

REPUBLIKA ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA

Secrétariat Permanent du Processus de Kimberley
BP 26
Bangui
Central African Republic

CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

Department of Inspection and Quarantine Clearance
General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine (AQSIQ)
9 Madiandonglu
Haidian District, Beijing 100088
People's Republic of China

HONGKONG, Specjalny Region Administracyjny Chińskiej Republiki Ludowej

Department of Trade and Industry
Hong Kong Special Administrative Region
Peoples Republic of China
Room 703, Trade and Industry Tower
700 Nathan Road
Kowloon
Hong Kong
China

DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGA

Centre d'Evaluation, d'Expertise et de Certification (CEEC)
17th floor, BCDC Tower
30th June Avenue
Kinshasa
Democratic Republic of Congo

REPUBLIKA KONGA

Bureau d'expertise, d'évaluation et de certification (BEEC)
Ministère des Mines, des Industries Minières et de la Géologie
BP 2474
Brazzaville
Republic of Congo

CHORWACJA

Ministry of Economy, Labour and Entrepreneurship of the Republic of Croatia
Ulica grada Vukovara 78
10000 Zagreb
Croatia

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

European Commission
DG External Relations/A/2
170, rue de la Loi
B-1049 Brussels
Belgium

GHANA

Precious Minerals Marketing Company (Ltd.)
Diamond House,
Kinbu Road,
P.O. Box M. 108
Accra
Ghana

GWINEA

Ministry of Mines and Geology
BP 2696
Conakry
Guinea

GUJANA

Geology and Mines Commission
P O Box 1028
Upper Brickdam
Stabroek
Georgetown
Guyana

INDIE

The Gem & Jewellery Export Promotion Council
Diamond Plaza, 5th Floor 391-A
Mumbai 400004
India

INDONEZJA

Directorate-General of Foreign Trade
Ministry of Trade
JI M.I. Ridwan Rais No. 5
Blok I Iantai 4
Jakarta Pusat Kotak Pos. 10110
Jakarta
Indonesia

IZRAEL

Ministry of Industry, Trade and Labor
Office of the Diamond Controller
3 Jabotinsky Road
Ramat Gan 52520
Israel

JAPONIA

United Nations Policy Division
Foreign Policy Bureau
Ministry of Foreign Affairs
2-2-1 Kasumigaseki, Chiyoda-ku
100-8919 Tokyo, Japan
Japan

REPUBLIKA KOREI

Export Control Policy Division
Ministry of Knowledge Economy
Government Complex
Jungang-dong 1, Gwacheon-si
Gyeonggi-do 427-723
Seoul
Korea

LAOTAŃSKA REPUBLIKA LUDOWO-DEMOKRATYCZNA

Department of Import and Export
Ministry of Industry and Commerce
Vientiane
Laos

LIBAN

Ministry of Economy and Trade
Lazariah Building
Down Town
Beirut
Lebanon

LESOTHO

Department of Mines and Geology
P.O. Box 750
Maseru 100
Lesotho

LIBERIA

Government Diamond Office
Ministry of Lands, Mines and Energy
Capitol Hill
P.O. Box 10-9024
1000 Monrovia 10
Liberia

MALEZJA

Ministry of International Trade and Industry
Trade Cooperation and Industry Coordination Section
Blok 10
Komplek Kerajaan Jalan Duta
50622 Kuala Lumpur
Malaysia

MAURITIUS

Import Division
Ministry of Industry, Small & Medium Enterprises,
Commerce & Cooperatives
4th Floor, Anglo Mauritius Building
Intendance Street
Port Louis
Mauritius

MEKSYK

Secretaría de Economía
Dirección General de Política Comercial
Alfonso Reyes N° 30, Colonia Hipódromo Condesa, Piso 16.
Delegación Cuactemoc, Código Postal: 06140 México, D.F.
México

NAMIBIA

Diamond Commission
Ministry of Mines and Energy
Private Bag 13297
Windhoek
Namibia

NOWA ZELANDIA

Urząd wydający certyfikaty:

Middle East and Africa Division
Ministry of Foreign Affairs and Trade
Private Bag 18901
Wellington
New Zealand

Urząd ds. przywozu i wywozu:

New Zealand Customs Service
PO Box 2218
Wellington
New Zealand

NORWEGIA

Section for Public International Law
Department for Legal Affairs
Royal Ministry of Foreign Affairs
P.O. Box 8114
0032 Oslo
Norway

FEDERACJA ROSYJSKA

Gokhran of Russia
14, 1812 Goda St.
121170 Moscow
Russia

SIERRA LEONE

Ministry of Mineral Resources
Gold and Diamond Office (GDO)
Youyi Building
Brookfields
Freetown
Sierra Leone

SINGAPUR

Ministry of Trade and Industry
100 High Street
#0901, The Treasury,
Singapore 179434

REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI

South African Diamond and Precious Metals Regulator
SA Diamond Centre
240 Commissioner Street
Johannesburg 2000
South Africa

SRI LANKA

National Gem and Jewellery Authority
25, Galleface Terrace
Colombo 03
Sri Lanka

SZWAJCARIA

State Secretariat for Economic Affairs (SECO)
Task Force Sanctions
Effingerstrasse 27
3003 Berne
Switzerland

TAJWAN, PENGHU, KINMEN I MATSU, Oddzielny Obszar Celný

Export/Import Administration Division
Bureau of Foreign Trade
Ministry of Economic Affairs
1, Hu Kou Street
Taipei, 100
Taiwan

TANZANIA

Commission for Minerals
Ministry of Energy and Minerals
PO Box 2000
Dar es Salaam
Tanzania

TAJLANDIA

Department of Foreign Trade
Ministry of Commerce
44/100 Nonthaburi 1 Road
Muang District, Nonthaburi 11000
Thailand

TOGO

Ministry of Mine, Energy and Water
Head Office of Mines and Geology
B.P. 356
216, Avenue Sarakawa
Lomé
Togo

TURCJA

Foreign Exchange Department

Undersecretariat of Treasury
T.C. Başbakanlık Hazine
Müsteşarlığı İnönü Bulvarı No:36
06510 Emek — Ankara
Turkey

Import and Export Authority:

Istanbul Gold Exchange
Rıhtım Cad. No:81
34425 Karaköy — İstanbul
Turkey

UKRAINA

Ministry of Finance
State Gemological Center
Degtyarivska St. 38-44
Kiev 04119
Ukraine

ZJEDNOCZONE EMIRATY ARABSKIE

U.A.E Kimberley Process Office
Dubai Multi Commodities Center
Dubai Airport Free Zone
Emirates Security Building
Block B, 2nd Floor, Office # 20
Dubai
United Arab Emirates

Washington D.C. 20520
United States of America

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

United States Kimberley Process Authority
11 West 47 Street 11th floor
New York, NY 10036
United States of America

U.S. Department of State
Room 4843 EB/ESC
2201 C Street, NW

WIETNAM

Ministry of Industry and Trade
Import Export Management Department
54 Hai Ba Trung
Hanoi
Vietnam

ZIMBABWE

Principal Minerals Development Office
Ministry of Mines and Mining Development
Private Bag 7709, Causeway
Harare
Zimbabwe

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK III

Wykaz właściwych organów państw członkowskich i ich zadania, o których mowa w art. 2 i 19

BELGIA

Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie, Dienst Vergunningen / Service Public Fédéral Economie, PME, Classes moyennes et Energie, Service Licence,
Italiëlei 124, bus 71
B-2000 Antwerpen
Tel.: (32-3) 206 94 72
Faks: (32-3) 206 94 90
E-mail: kpcs-belgiumdiamonds@economie.fgov.be

W Belgii kontrola przywozu i wywozu surowca diamentowego zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 2368/2002 oraz obsługa celna będą prowadzone wyłącznie przez:

The Diamond Office,
Hovenierstraat 22
B-2018 Antwerpen

BUŁGARIA

Ministry of Finance,
External Finance Directorate
102, G. Rakovski str.
Sofia, 1040
Bulgaria
Tel.: (359.2) 985.924.01/985.924.10/985.924.15
Faks: (359.2).981.2498
E-mail: feedback@minfin.bg

REPUBLIKA CZESKA

Kontrola przywozu i wywozu surowca diamentowego w Republice Czeskiej zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 2368/2002 oraz obsługa celna będą prowadzone wyłącznie przez:

Generální ředitelství cel
Budějovická 7
140 96 Praha 4
Česká republika
Tel.: (420-2) 61 33 38 41, (420-2) 61 33 38 59, cell (420-737) 213 793
Faks: (420-2) 61 33 38 70
E-mail: diamond@cs.mfcr.cz

NIEMCY

Kontrola przywozu i wywozu surowca diamentowego w Republice Czeskiej zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 2368/2002, w tym wydawanie świadectw wspólnotowych, oraz obsługa celna będą prowadzone wyłącznie przez:

Hauptzollamt Koblenz
Zollamt Idar-Oberstein
Zertifizierungsstelle für Rohdiamanten
Hauptstraße 197
D-55743 Idar-Oberstein
Tel.: (49-6781) 56 27-31
Faks: (49-6781) 56 27-19
E-mail: poststelle@zabir.bfinv.de

Do celów stosowania art. 5 ust. 3, art. 6, 9, 10, art. 14 ust. 3 oraz art. 15 i 17 tego rozporządzenia, zwłaszcza w odniesieniu do obowiązku składania Komisji sprawozdań, właściwym organem w Niemczech jest:

Bundesfinanzdirektion Südost
Krelingstraße 50
D-90408 Nürnberg
Tel.: (49-911) 376-3429, 376-3586, 376-3582
Faks: (49-911) 376-2270
E-mail: diamond.cert@ofdn.bfinv.de

RUMUNIA

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
(National Authority for Consumer Protection)
Precious Metals and Precious Stones Department
24 Gral Berthelot, Sect. 1
010164, Bucharest
Tel.: (40-21) 318 46 35/312 98 90/312 12 75
Faks: (40-21) 318 46 35/314 34 62
www.anpc.ro

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Government Diamond Office
Global Business Group
Room W 3.111.B
Foreign and Commonwealth Office
King Charles Street
London SW1A 2AH
Tel.: (44-207) 008 6903
Faks: (44-207) 008 3905
GDO@gtnet.gov.uk

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1269/2008**z dnia 15 grudnia 2008 r.****ustanawiające zakaz połowów czarniaka w obszarze VI, wodach WE obszaru Vb oraz wodach WE i wodach międzynarodowych obszarów XII i XIV przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/2008 z dnia 16 stycznia 2008 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2008 r. i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2008.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2008 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeladunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2008 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w tym załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeladunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**W wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 19 z 23.1.2008, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	65/T&Q
Państwo członkowskie	ESP (Hiszpania)
Stado	POK/561214
Gatunek	Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)
Obszar	obszar VI, wody WE obszaru Vb oraz wody WE i wody międzynarodowe obszarów XII i XIV
Data	13.10.2008

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1270/2008**z dnia 15 grudnia 2008 r.****ustanawiające zakaz połowów kolenia w wodach WE i wodach międzynarodowych obszarów I, V, VI, VII, VIII, XII i XIV przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/2008 z dnia 16 stycznia 2008 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2008 r. i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2008.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2008 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2008 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3

W wejście w życie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 19 z 23.1.2008, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	66/T&Q
Państwo członkowskie	ESP (Hiszpania)
Stado	DGS/15X14
Gatunek	Koleń (<i>Squalus acanthias</i>)
Obszar	wody WE i wody międzynarodowe obszarów I, V, VI, VII, VIII, XII i XIV
Data	25.10.2008

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1271/2008**z dnia 16 grudnia 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1255/2008 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2008 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2008 r. zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1255/2008 ⁽³⁾.

- (2) Ponieważ obliczona średnia należności celnych przywozowych różni się o 5 EUR/t od ustalonej należności, należy wprowadzić odpowiednią korektę należności celnych przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 1255/2008.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1255/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 1255/2008 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 17 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 83.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 17 grudnia 2008 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	51,69
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	27,51
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	27,51
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	51,69

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

15.12.2008

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	179,80	109,35	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	233,65	223,65	203,65	98,82
Premia za Zatokę	—	12,17	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	26,95	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 9,44 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 7,96 EUR/t

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADY MINISTRÓW AKP-WE

DECYZJA NR 2/2008 RADY MINISTRÓW AKP-WE

z dnia 18 listopada 2008 r.

w sprawie przydziału środków dla Somalii w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju

(2008/951/WE)

RADA MINISTRÓW AKP-WE,

uwzględniając umowę o partnerstwie AKP-WE podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. i zmienioną w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r.⁽¹⁾, w szczególności jej art. 93 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy decyzji nr 3/2001 Rady Ministrów AKP-WE⁽²⁾ na współpracę finansową na rzecz rozwoju z Somalią przeznaczono z 8. i 9. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) kwotę 149 mln EUR na okres do końca 2007 r., zgodnie z art. 93 ust. 6 umowy o partnerstwie AKP-WE. Przepis ten pozwala Radzie Ministrów AKP-WE na udzielenie specjalnego wsparcia państwom AKP będącym Stroną poprzednich konwencji AKP-WE, które z powodu braku instytucji rządowych ustanawianych w trybie normalnym nie były w stanie podpisać lub ratyfikować wspomnianej umowy.

(2) Na mocy decyzji nr 3/2007⁽³⁾ Rady Ministrów AKP-WE z dnia 25 maja 2007 r. zmieniającej decyzję nr 3/2001 wspomniany przydział środków na rzecz Somalii zwiększono o 36 144 798 EUR z 9. EFR.

(3) Zmieniona umowa o partnerstwie AKP-WE, zawierająca wieloletnie ramy finansowe na okres od 2008 do 2013 r., ujęte w załączniku Ib do tej umowy⁽⁴⁾, weszła w życie w dniu 1 lipca 2008 r. Jej art. 93 ust. 6 ma nadal zastosowanie w stosunku do Somalii.

(4) W celu zapewnienia ciągłości wsparcia udzielanego na rzecz ludności somalijskiej należy przydzielić środki na ten cel z 10. EFR, który obejmuje okres od 2008 do 2013 r.

(5) Somalia powinna skorzystać z przydziałów z 10. EFR, które są porównywalne do tych, które otrzymała państwa z grupy AKP, które ratyfikowały umowę o partnerstwie AKP-WE. Gdyby Somalia była włączona do modelu przydziału pomocy 10. EFR, który opiera się na kryterium potrzeb i wyników przewidzianym w art. 3 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE, kwota, jaka by z tego wynikała, wynosiłaby 212 mln EUR na pokrycie wsparcia makroekonomicznego, polityk sektorowych, programów i projektów wspierających kluczowe i niekluczowe obszary objęte wsparciem wspólnotowym oraz 3,8 mln EUR na pokrycie nieprzewidzianych potrzeb, jak określono w tym samym artykule. Na specjalne wsparcie powinno się zatem przeznaczyć kwoty równoważne.

(6) Na posiedzeniu w dniu 25 maja 2007 r. Rada Ministrów AKP-WE postanowiła przekazać Komitetowi Ambasadorów swoje uprawnienia w zakresie ukończenia prac nad przeglądem specjalnego wsparcia na rzecz Somalii w ramach 10. EFR,

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 27.2.2002, s. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.2007, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 247 z 9.9.2006, s. 22.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Zgodnie z art. 93 ust. 6 umowy o partnerstwie AKP-WE pobiera się z rezerwy dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju na współpracę krajową i regionalną kwotę 215,8 mln EUR na udzielenie specjalnego wsparcia Somalii. W ramach wymienionej kwoty:

- a) 212 mln EUR wykorzystuje się na działalność związaną z rozwojem instytucjonalnym oraz podejmowaniem działań w zakresie rozwoju gospodarczego i społecznego, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb najsłabszych grup ludności. Wspomniany przydział środków planuje się w ramach specjalnej strategii pomocy;
- b) 3,8 mln EUR wykorzystuje się na pokrycie nieprzewidywanych potrzeb, takich jak pomoc nadzwyczajna w przypadku, jeżeli takie wsparcie nie może być finansowane z budżetu UE.

2. Komisja przyjmuje obowiązki związane z funkcją krajowego urzędnika zatwierdzającego w zakresie programowania i wdrażania wspomnianego przydziału środków zgodnie z art. 4 ust. 5 załącznika IV do umowy AKP-WE.

Artykuł 2

Wzywa się Komisję Europejską do podjęcia odpowiednich środków w celu nadania skuteczności niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 listopada 2008 r.

W imieniu Rady Ministrów AKP-WE

P. SELLAL

*Przewodniczący Komitetu Ambasadorów
AKP-WE z upoważnienia*

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 listopada 2008 r.

w sprawie określenia szczegółowych wytycznych dotyczących wykonania i stosowania przepisów załącznika II do dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7294)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/952/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

jest przyjęcie wytycznych precyzujących procedury i definicje zawarte w załączniku II do dyrektywy 2004/8/WE.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającą dyrektywę 92/42/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik II lit. e),

- (4) Wytyczne te powinny ponadto umożliwiać państwom członkowskim pełną transpozycję kluczowych elementów dyrektywy 2004/8/WE, takich jak gwarancje pochodzenia oraz utworzenie programów promowania wysokosprawnej kogeneracji. Powinny one zwiększyć pewność prawną na wspólnotowym rynku energii elektrycznej, przyczyniając się w ten sposób do usuwania przeszkód dla nowych inwestycji. Powinny także pomóc w określeniu przejrzystych kryteriów selekcji wniosków o przyznanie pomocy państwa i wsparcia finansowego dla kogeneracji ze środków Wspólnoty.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2004/8/WE stanowi, że państwa członkowskie muszą wprowadzić system gwarancji pochodzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 14 ust. 1 dyrektywy 2004/8/WE,

- (2) Energia taka powinna być wytwarzana w procesie skojarzonym z produkcją ciepła użytkowego i obliczona zgodnie z metodą określoną w załączniku II do dyrektywy 2004/8/WE.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do niniejszej decyzji określono szczegółowe wytyczne precyzujące procedury i definicje niezbędne do stosowania metody obliczania ilości energii elektrycznej pochodzącej z kogeneracji, zawartej w załączniku II do dyrektywy 2004/8/WE.

- (3) Celem zapewnienia harmonizacji metody obliczania ilości energii elektrycznej pochodzącej z kogeneracji konieczne

Wytyczne te określają zharmonizowaną metodę obliczania ilości takiej energii elektrycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

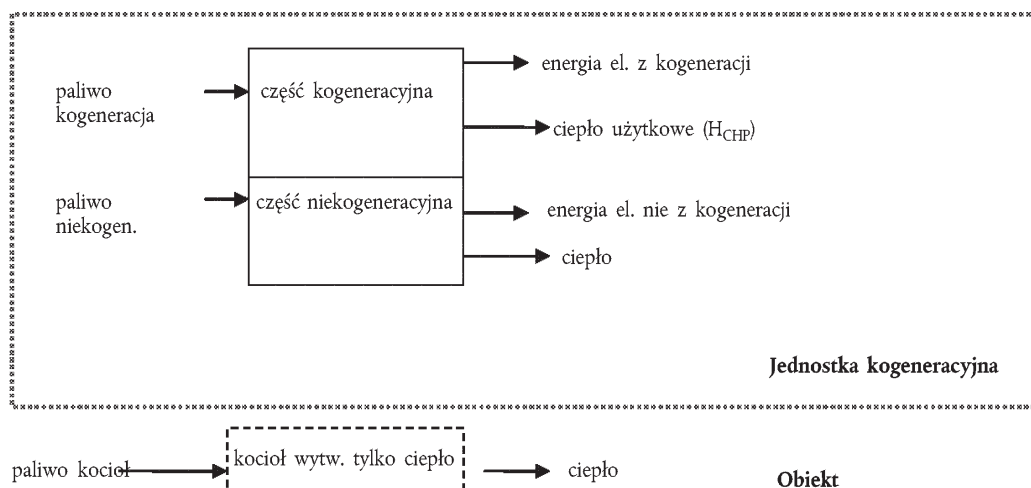
Szczegółowe wytyczne dotyczące wykonania i stosowania przepisów załącznika II do dyrektywy 2004/8/WE

I. Obliczanie ilości energii elektrycznej z kogeneracji

1. Gdy jednostka kogeneracyjna pracuje z maksymalnym technicznie możliwym odzyskiem ciepła własnego, mówi się, że pracuje w *trybie pełnej kogeneracji*. Wytwarzane ciepło musi posiadać ciśnienie i temperaturę odpowiadające wymaganiom danego zapotrzebowania na ciepło użytkowe lub rynku. W przypadku trybu pełnej kogeneracji przyjmuje się, że całość energii elektrycznej jest wytwarzana w skojarzeniu (zob. rysunek 1).
2. W przypadku gdy instalacja w normalnych warunkach eksploatacji nie pracuje w trybie pełnej kogeneracji, konieczne jest dokonanie rozróżnienia pomiędzy energią elektryczną i ciepłem, które nie są wytwarzane w skojarzeniu, a produkcją skojarzoną, zgodnie z przedstawionymi w sekcji II zasadami wyznaczania granic układu kogeneracji. Nie należy uwzględniać poboru i wydatku energii kotłów wytwarzających jedynie ciepło (kotłów dodatkowych, rezerwowych), które w wielu przypadkach stanowią część instalacji technicznych obiektu (zob. rysunek 1). Strzałki wewnątrz ramki „Jednostka kogeneracyjna” ilustrują przepływ energii przez granice układów.

Rysunek 1

Część kogeneracyjna, część niekogeneracyjna i kotły wytwarzające tylko ciepło w ramach obiektu

3. W przypadku jednostek mikrokogeneracji wartości certyfikowane muszą zostać opublikowane lub zatwierdzone, lub być nadzorowane przez organ krajowy lub wyznaczony przez każde z państw członkowskich właściwy organ, o którym mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2004/8/WE.
4. Metodę obliczania ilości energii elektrycznej z kogeneracji przedstawiono poniżej.
5. *Krok 1*
  - 5.1. Aby ustalić, jaka część wytwarzanej energii elektrycznej nie może być uważana za pochodzącą z kogeneracji, należy najpierw obliczyć całkowitą sprawność jednostki kogeneracyjnej.
  - 5.2. Całkowitą sprawność jednostki kogeneracyjnej wyznacza się jako iloraz ilości energii (elektrycznej i mechanicznej ⁽¹⁾) oraz ciepła użytkowego) wytworzonej przez instalację kogeneracji w danym okresie referencyjnym oraz ilości paliwa zużytego przez nią w tym samym okresie:

$$\text{Całkowita sprawność} = (\text{ilość wytworzonej energii}) / (\text{wsad paliwa})$$

⁽¹⁾ Z punktu widzenia termodynamiki przyjmuje się, że energia mechaniczna jest równoważna elektrycznej (współczynnik 1).

- 5.3. Obliczenie całkowitej sprawności musi być oparte na rzeczywistych danych eksploatacyjnych uzyskanych na podstawie faktycznych/zarejestrowanych wartości pomiarowych dla danej jednostki kogeneracyjnej, zebranych w danym okresie referencyjnym. Nie dopuszcza się podanych przez producenta wartości typowych lub certyfikowanych (dla danej technologii) ⁽¹⁾.
- 5.4. *Okres referencyjny* oznacza okres eksploatacji jednostki kogeneracyjnej, dla którego należy wyznaczyć ilość wytworzonej energii elektrycznej. Zwykle przyjmuje się okres jednego roku, dopuszcza się jednak również krótsze okresy. Maksymalna długość okresu wynosi jeden rok, a minimalna – jedną godzinę. Okres referencyjny nie musi pokrywać się z częstotliwością dokonywania pomiarów.
- 5.5. *Ilość wytworzonej energii* oznacza łączną ilość energii elektrycznej (z kogeneracji i nie z kogeneracji) oraz ciepła użytkowego (H_{CHP}) wytworzoną przez instalację kogeneracji w okresie referencyjnym.
- 5.6. Zgodnie z definicjami podanymi w art. 3 lit. b) oraz c) dyrektywy 2004/8/WE za ciepło użytkowe (H_{CHP}) uważać można następujące rodzaje ciepła: ciepło wykorzystywane w procesach technologicznych lub do ogrzewania pomieszczeń, lub dostarczone z przeznaczeniem do celów chłodniczych; ciepło dostarczone do komunalnych sieci ciepłowniczych/chłodniczych; gazy spalinowe powstające w procesie kogeneracji, wykorzystywane bezpośrednio do celów ogrzewania i osuszania.
- 5.7. Przykłady ciepła niebędącego ciepłem użytkowym: niewykorzystane ciepło rozpraszane do środowiska ⁽²⁾; straty ciepła na kominach i układach wydechowych; ciepło rozpraszane w urządzeniach takich jak skraplacze i radiatory stratne; ciepło wykorzystywane wewnątrz do odpowietrzania, ogrzewania kondensacyjnego, ogrzewania wody uzupełniającej i zasilającej używanej podczas eksploatacji kotłów w granicach jednostki kogeneracyjnej, np. kotłów odzysknicowych. Ciepła zawarte w kondensacie powracającym do instalacji kogeneracji (np. po wykorzystaniu w sieci ciepłowniczej lub w procesie technologicznym) nie uważa się za ciepło użytkowe i można je odjąć od przepływu ciepła związanego z wytwarzaniem pary zgodnie z praktykami państw członkowskich.
- 5.8. Oddawanego ciepła wykorzystywanego do wytwarzania energii w innej instalacji nie uważa się za ciepło użytkowe, lecz za część wewnętrznego transferu ciepła w jednostce kogeneracyjnej. W takim przypadku energię elektryczną wytworzoną z tak oddanego ciepła uwzględnia się w całkowitej ilości wytworzonej energii elektrycznej.
- 5.9. *Energia elektryczna nie pochodząca z kogeneracji* oznacza energię elektryczną wytworzoną przez jednostkę kogeneracyjną w okresie referencyjnym w czasie, gdy w procesie kogeneracji nie jest wytwarzane ciepło skojarzone lub gdy część wytworzonego ciepła nie może zostać uznana za ciepło użytkowe.
- 5.10. Wytwarzanie energii elektrycznej nie w kogeneracji może mieć miejsce w następujących przypadkach:
- w procesach, w których zapotrzebowanie na ciepło użytkowe jest niewystarczające lub w których ciepło użytkowe nie jest wytwarzane (np. w turbinach gazowych, silnikach spalinowych i ogniach paliwowych o niewystarczającym lub zerowym zużyciu ciepła);
  - w procesach, w których wykorzystywane są urządzenia do rozpraszania ciepła (np. w części skraplającej elektrowni ciepłych oraz w elektrociepłowniach z turbinami upustowo-kondensacyjnymi).
- 5.11. *Wsad paliwa* oznacza całkowitą ilość energii uzyskanej z paliwa (na potrzeby kogeneracji lub nie) według dolnej wartości opałowej, potrzebnej do wytworzenia (w kogeneracji i nie w kogeneracji) energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w cyklu skojarzonym w okresie referencyjnym. Do wsadu paliwa zalicza się między innymi wszelkie materiały palne, parę i ciepło pobierane w innych formach oraz odpadowe ciepło technologiczne, wykorzystywane w jednostce kogeneracyjnej na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej ⁽³⁾. Kondensatu powracającego z procesu kogeneracji (w przypadku wytwarzania pary) nie uważa się za wsad paliwa.
- 5.12. *Energia uzyskana z paliwa na potrzeby kogeneracji* oznacza energię uzyskaną z paliwa według dolnej wartości opałowej, potrzebną w procesie kogeneracji do skojarzonego wytworzenia energii elektrycznej i ciepła użytkowego w danym okresie referencyjnym (zob. rysunek 1).
- 5.13. *Energia uzyskana z paliwa nie na potrzeby kogeneracji* oznacza energię uzyskaną z paliwa według dolnej wartości opałowej, potrzebną w jednostce kogeneracyjnej do wytworzenia ciepła nieuważanego za ciepło użytkowe i/lub energii elektrycznej nie pochodzącej z kogeneracji w danym okresie referencyjnym (zob. rysunek 1).

⁽¹⁾ Z wyjątkiem jednostek mikrokogeneracji (zob. krok 2, pkt 6.2).

⁽²⁾ W tym nieuniknione straty energii cieplnej oraz ciepło wytworzone przez jednostkę kogeneracji „bez ekonomicznie uzasadnionego zapotrzebowania”.

⁽³⁾ Doprowadzoną ilość paliwa należy mierzyć w jednostkach ekwiwalentu paliwa podstawowego, służącego do wytworzenia doprowadzonej ilości paliwa.

6. Krok 2

6.1. Przy stosowaniu metodyki ustalania sprawności procesu kogeneracji można uwzględnić całość zmierzonej ilości wytworzonej energii elektrycznej i całość zmierzonej ilości wytworzonego ciepła użytkowego, jeśli całkowita sprawność jednostki kogeneracyjnej jest równa lub większa od:

a) 80 % w przypadku „turbiny gazowych w układzie kombinowanym z odzyskiem ciepła” oraz „instalacji opartych na turbinach parowych upustowo-kondensacyjnych”;

b) 75 % w przypadku pozostałych rodzajów jednostek kogeneracyjnych;

zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy.

6.2. W przypadku jednostek mikrokogeneracji (do 50 kWe), faktycznie eksploatowanych w trybie kogeneracji, dopuszcza się porównanie obliczonej sprawności całkowitej (zgodnie z krokiem 1) z podanymi przez producenta wartościami certyfikowanymi, o ile oszczędności energii pierwotnej, o których mowa w załączniku III pkt b) do dyrektywy 2004/8/WE, są większe od zera.

7. Krok 3

7.1. Jeśli całkowita sprawność jednostki kogeneracyjnej jest niższa od podanych wartości progowych (75 % i 80 %), może mieć miejsce wytwarzanie energii elektrycznej nie w kogeneracji, a jednostkę można podzielić na dwie wirtualne części: kogeneracyjną i niekogeneracyjną.

7.2. W odniesieniu do części kogeneracyjnej operator sprawdza model obciążenia (zapotrzebowanie na ciepło użytkowe) i dokonuje oceny, czy w pewnych przedziałach czasu jednostka pracuje w trybie pełnej kogeneracji. Jeśli tak, to operator dokonuje pomiaru faktycznej ilości energii elektrycznej i ilości ciepła wytworzonych przez jednostkę kogeneracyjną w takiej sytuacji i w danych przedziałach czasu. Na podstawie tych danych operator może ustalić rzeczywisty stosunek energii elektrycznej do ciepła (C_{actual})⁽¹⁾.

7.3. Znając ten stosunek operator może obliczyć, jaką część wytworzonej energii elektrycznej zmierzonej w okresie referencyjnym uznaje się za energię elektryczną z kogeneracji, według wzoru $E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \times C_{\text{actual}}$.

7.4. W przypadku jednostek kogeneracyjnych znajdujących się w budowie lub w pierwszym roku eksploatacji, dla których nie można ustalić danych pomiarowych, można przyjąć konstrukcyjną wartość stosunku energii elektrycznej do ciepła (C_{design}) w trybie pełnej kogeneracji. Ilość energii elektrycznej z kogeneracji oblicza się w takim przypadku według wzoru $E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \times C_{\text{design}}$.

8. Krok 4

8.1. Jeżeli rzeczywisty stosunek energii elektrycznej do ciepła jest nieznan, operator instalacji może do obliczenia ilości energii elektrycznej z kogeneracji przyjąć domyślną wartość stosunku energii elektrycznej do ciepła (C_{default}), określoną w załączniku II do dyrektywy 2004/8/WE. Ilość energii elektrycznej z kogeneracji oblicza się w takim przypadku według wzoru $E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \times C_{\text{default}}$.

8.2. W takim przypadku operator musi jednak powiadomić organ krajowy lub wyznaczony przez każde z państw członkowskich właściwy organ, o którym mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy, o przyczynach, dla których rzeczywisty stosunek energii elektrycznej do ciepła nie jest znany, okresie, za który brak jest danych, oraz środkach podjętych celem naprawienia tej sytuacji.

9. Krok 5

9.1. Ilość energii elektrycznej obliczoną w krokach 3 i 4 uwzględnia się następnie przy stosowaniu metodyki ustalania sprawności procesu kogeneracji, w tym przy obliczaniu oszczędności energii pierwotnej wynikających z zastosowania procesu kogeneracji.

9.2. W celu obliczenia oszczędności energii pierwotnej konieczne jest ustalenie zużycia paliwa nie na potrzeby kogeneracji. Zużycie to oblicza się jako ilość wytworzonej energii elektrycznej nie pochodzącej z kogeneracji podzieloną przez wartość sprawności danej instalacji dla wytwarzania energii elektrycznej.

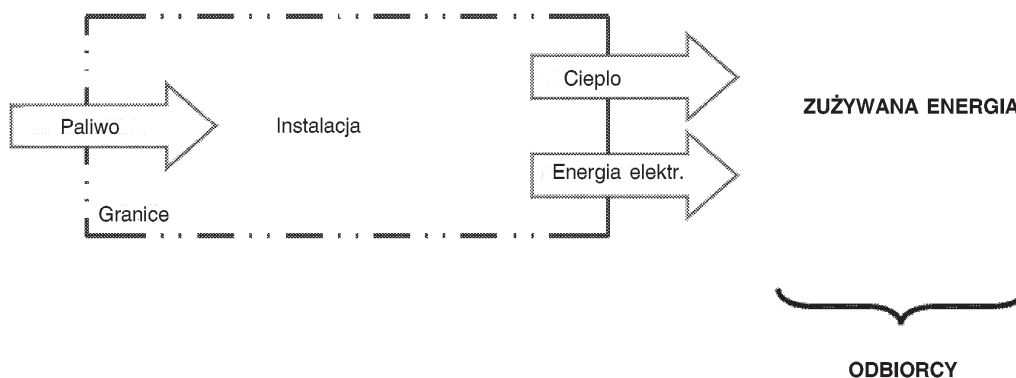
⁽¹⁾ W przypadku gdy jednostka nie może być eksploatowana w trybie pełnej kogeneracji, stosunek energii elektrycznej do ciepła, który służy do obliczenia ilości energii elektrycznej z kogeneracji, można wykorzystać również do obliczenia mocy elektrycznej kogeneracji, w następujący sposób: $P_{\text{CHP}} = Q_{\text{CHP}} \times C$, gdzie P_{CHP} oznacza moc elektryczną kogeneracji, Q_{CHP} oznacza moc cieplną kogeneracji, a C oznacza stosunek energii elektrycznej do ciepła.

II. Granice układu kogeneracji

1. Granice układu kogeneracji wyznacza się w odniesieniu do samego procesu kogeneracji. Na granicach układu należy zainstalować urządzenia pomiarowe służące do ustalania wielkości zużycia i produkcji, dostępne do celów kontrolnych.
2. Jednostka kogeneracyjna dostarcza energię do odbiorców. Odbiorcy nie należą do jednostki kogeneracyjnej, ale zużywają wytwarzaną przez nią energię. Niekoniecznie chodzi przy tym o dwa różne obszary geograficzne w ramach instalacji, a raczej o strefy, które można przedstawić jak na zamieszczonym poniżej schemacie. Odbiorcy mogą obejmować proces technologiczny, indywidualnych odbiorców ciepła i energii elektrycznej, komunalną sieć ciepłowniczą lub sieć chłodzenia, lub sieć elektroenergetyczną. W każdym przypadku odbiorcy zużywają energię wytwarzaną przez jednostkę kogeneracyjną (zob. rysunek 2).

Rysunek 2

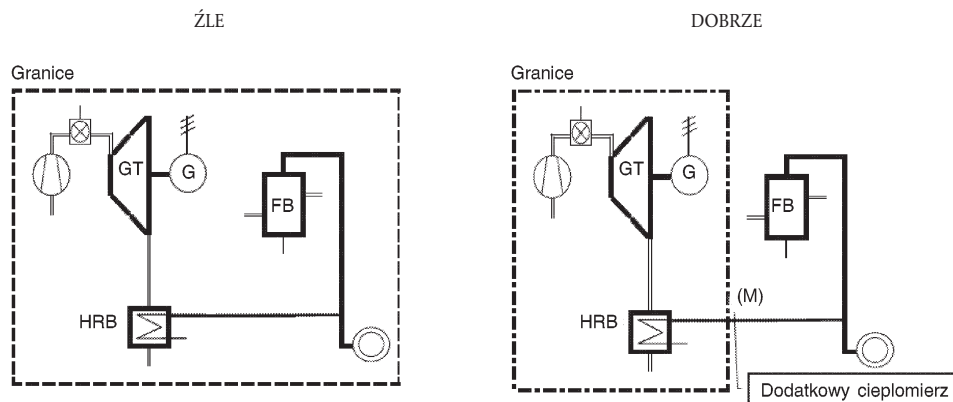
Granice jednostki kogeneracyjnej

3. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu mierzy się na zaciskach generatora, bez odejmowania od niej zużycia na potrzeby własne związane z eksploatacją jednostki kogeneracyjnej. Ilości wytworzonej energii nie pomniejsza się o zużycie energii elektrycznej na potrzeby własne.
4. Do jednostki kogeneracyjnej nie zalicza się innych urządzeń wytwarzających ciepło lub energię elektryczną, np. kotłów wytwarzających tylko ciepło i bloków energetycznych wytwarzających tylko energię elektryczną (zob. rysunek 3).

Rysunek 3

Poprawne wyznaczenie granic układu w przypadku obecności kotłów dodatkowych/rezerwowych (GT: turbina gazowa, G: generator, FB: kocioł opalany, HRB: kocioł odzysknicowy)

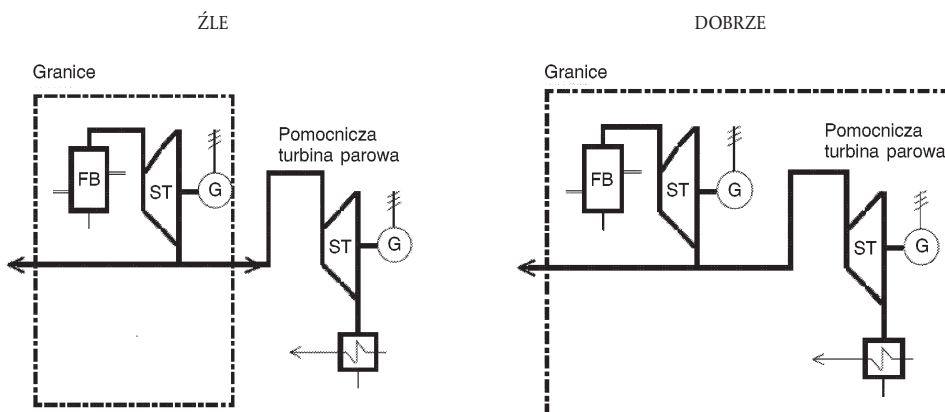

5. Pomocnicze turbiny parowe (zob. rysunek 4) uznaje się za część jednostki kogeneracyjnej. Wytwarzana przez taką turbinę energia elektryczna stanowi część energii wytwarzanej przez jednostkę kogeneracyjną. Potrzebną do wytworzenia takiej dodatkowej energii elektrycznej energię cieplną odlicza się od ilości ciepła użytkowego wytworzonego łącznie przez jednostkę kogeneracyjną.

Rysunek 4

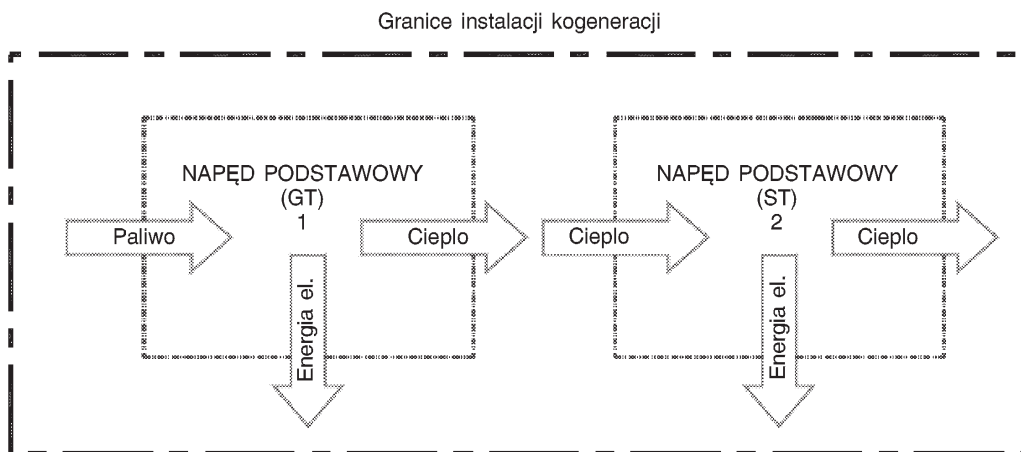
Poprawne wyznaczenie granic układu w przypadku obecności pomocniczych turbin parowych (ST: turbina parowa)

6. W przypadku gdy napędy podstawowe (np. silnik lub turbina) są połączone szeregowo (gdy ciepło jednego napędu podstawowego przetwarzane jest na parę zasilającą turbinę parową), napędów takich nie można rozpatrywać oddzielnie, nawet jeśli turbina parowa znajduje się w innej lokalizacji (zob. rysunek 5).

Rysunek 5

Granice jednostki kogeneracyjnej w przypadku połączonych napędów podstawowych

7. W czasie gdy pierwszy napęd podstawowy nie wytwarza energii elektrycznej ani mechanicznej, granice jednostki kogeneracyjnej znajdują się wokół drugiego napędu podstawowego. Ciepło wytwarzane przez pierwszy napęd podstawowy stanowi wsad paliwa drugiego napędu podstawowego.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 8 grudnia 2008 r.

uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia *Aureobasidium pullulans* oraz fosfonianu disodowego do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7709)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/953/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

zdana przez właściwych wnioskodawców Komisji i pozostałym państwom członkowskim oraz Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 3,

- (4) Niniejsza decyzja powinna stanowić formalne potwierdzenie, na poziomie Wspólnoty, że powyższą dokumentację uznano za zasadniczo spełniającą wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II i, dla przynajmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną, wymogi określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 91/414/EWG przewiduje ustalenie wspólnotowego wykazu substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin.
- (2) Dokumentacja dotycząca substancji czynnej *Aureobasidium pullulans* została przedłożona władzom Austrii przez firmę bio-ferm GmbH dnia 17 kwietnia 2008 r. wraz z wnioskiem o jej włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Dokumentacja dotycząca fosfonianu disodowego, została przedłożona władzom Francji przez przedsiębiorstwo ISK Biosciences Europe SA w dniu 21 maja 2008 r. wraz z wnioskiem o włączenie tej substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Władze Austrii i Francji poinformowały Komisję, że po wstępnym badaniu można uznać, że dokumentacja dotycząca tych substancji czynnych spełnia wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II do dyrektywy 91/414/EWG. Przedłożona dokumentacja spełnia również wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną. Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dokumentacja została następnie przeka-

- (5) Niniejsza decyzja nie narusza prawa Komisji do występowania do wnioskodawcy o przedłożenie uzupełniających danych lub informacji wyjaśniających pewne pozycje zawarte w dokumentacji.

- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 4 dyrektywy 91/414/EWG dokumentacja dotycząca substancji czynnych, o których mowa w załączniku do niniejszej decyzji, przedłożona Komisji i państwom członkowskim celem włączenia tych substancji do załącznika I do tej dyrektywy, zasadniczo spełnia wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II do tej dyrektywy.

Dokumentacja ta spełnia także wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do tej dyrektywy w odniesieniu do środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną, biorąc pod uwagę proponowane zastosowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

Artykuł 2

Państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców kontynuują szczegółowe badanie dokumentacji, o której mowa w art. 1, i w możliwie najkrótszym terminie, a najpóźniej w terminie jednego roku od daty opublikowania niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, przekazują Komisji wnioski z tego badania z zaleceniem włączenia bądź niewłączenia substancji czynnych, o których mowa w art. 1, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG wraz z wszelkimi odnośnymi warunkami.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAAŁĄCZNIK

SUBSTANCJE CZYNNNE, DO KTÓRYCH ODNOSI SIĘ NINIEJSZA DECYZJA

Nazwa zwyczajowa, numer identyfikacyjny CIPAC	Wnioskodawca	Data złożenia wniosku	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy
<i>Aureobasidium pullulans</i> Nr CIPAC: nie dotyczy.	bio-ferm GmbH	17 kwietnia 2008 r.	AT
Fosfonian disodowy Nr CIPAC: 808	ISK Biosciences Europe S.A.	21 maja 2008 r.	FR

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 grudnia 2008 r.

zmieniająca decyzję 2006/133/WE zobowiązującą państwa członkowskie do tymczasowego podjęcia dodatkowych środków przeciwko rozprzestrzenianiu się *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle *et al.* (węgorz sosnowiec) w odniesieniu do obszarów w Portugalii innych niż te, na których organizm ten nie występuje

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8298)

(2008/954/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

riałów opakowaniowych pochodzących z Portugalii i przeznaczonych na handel wewnątrzspółnotowy lub na wywóz.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją Komisji 2006/133/WE ⁽²⁾ Portugalia realizuje plan mający zapobiec rozprzestrzenianiu się węgorza sosnowca do innych państw członkowskich oraz w ramach jej własnego terytorium.

(2) W okresie pomiędzy sierpniem a październikiem 2008 r. Szwecja i Finlandia poinformowały Komisję, że w przesyłkach portugalskich wykryto kilka przypadków drewna porażonego przez węgorza sosnowca. W konsekwencji w dniu 18 września 2008 r. Szwecja poinformowała Komisję o podjęciu dodatkowych środków mających na celu zapobieżenie wprowadzeniu i rozprzestrzenianiu się na jej terytorium węgorza sosnowca.

(3) W dniach 12, 14 i 18 listopada 2008 r. Hiszpania poinformowała Komisję o przypadkach przemieszczenia z Portugalii do Hiszpanii podatnego drewna i produktów drewnianych, w tym drzewnych materiałów opakowaniowych, pomimo braku spełnienia wymogów ustanowionych w decyzji 2006/133/WE. W niektórych z tych przypadków wykryty został węgorz sosnowiec.

(4) Dnia 20 listopada 2008 r. Portugalia przyjęła dekret ministerialny Portaria nr 1339-A/2008, przewidujący stosowanie międzynarodowej normy dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15) dotyczącej drzewnych mate-

(5) W świetle powyższych informacji konieczne jest poddanie zabiegowi i oznakowanie, oprócz nowowyprodukowanego materiału, każdego podatnego drewna, pochodzącego z obszarów wyznaczonych, w postaci skrzyń, pudeł, klatek, bębnow i podobnych opakowań, palet, palet skrzyniowych i innych platform ładunkowych, nadstawek do palet płaskich, drewna sztauerskiego, przekładek drewnianych i wsporników, łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnie zaokrąglonej powierzchni, przed przemieszczeniem go z wyznaczonego obszaru.

(6) Z informacji tych wynika także, że istniejące wymogi dotyczące przemieszczania wszystkich rodzajów podatnego drewna innych niż te wymienione w motywie 5 i pochodzących z wyznaczonych obszarów nie są w pełni stosowane. W tej sytuacji należy wprowadzić ogólny zakaz przemieszczania takiego drewna z wyznaczonych obszarów. Należy przewidzieć wyjątki od tego ogólnego zakazu dotyczące przemieszczania podatnego drewna z upoważnionych zakładów przetwórczych. Zakłady te powinny zostać upoważnione i kontrolowane przez właściwy organ rządowy w celu zapewnienia przeprowadzania właściwej obróbki. Powinny one zostać włączone do wykazu opracowanego i uaktualnianego przez Komisję. Paszport roślin lub oznakowanie, jak określono w mającej zastosowanie normie FAO, powinny gwarantować identyfikowalność.

(7) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia środków pozwalających na ustalenie, czy podatne drewno, kora lub rośliny przemieszczane z obszarów wyznaczonych na ich terytorium są wolne od węgorza sosnowca.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/133/WE.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 52 z 23.2.2006, s. 34.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 3 decyzji 2006/133/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Państwa członkowskie przeznaczenia inne niż Portugalia mogą:

- a) poddać badaniom na obecność węgorka sosnowca przesyłki zawierające podatne drewno, korę i rośliny pochodzące z Portugalii i przemieszczane na ich terytorium;
- b) podjąć dalsze właściwe kroki w celu przeprowadzenia urzędowego monitorowania takich przesyłek, aby ustalić, czy są zgodne z odpowiednimi warunkami określonymi w załączniku. W przypadku potwierdzenia braku zgodności zostają podjęte odpowiednie środki zgodnie z art. 11 dyrektywy Rady 2000/29/WE.”.

Artykuł 2

W załączniku do decyzji 2006/133/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki mające na celu spełnienie wymogów niniejszej decyzji oraz, w razie potrzeby, zmieniają środki, które przyjęły w celu ochrony przed wprowadzeniem i rozprzestrzenieniem się węgorka sosnowca, tak aby środki te były zgodne z niniejszą decyzją. Państwa członkowskie niezwłocznie informują o tych środkach Komisję.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2006/133/WE punkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Bez uszczerbku dla przepisów, o których mowa w pkt 2, w przypadku przemieszczania z wyznaczonych obszarów na obszary inne niż wyznaczone obszary w państwach członkowskich lub do krajów trzecich, a także w przypadku przemieszczania z części wyznaczonych obszarów, na których stwierdzono występowanie węgorka sosnowca, do części wyznaczonych obszarów pełniących rolę strefy buforowej:
- a) podatnym roślinom, w przypadku miejsc przeznaczenia na terytorium Wspólnoty, towarzyszy paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z przepisami dyrektywy Komisji 92/105/EWG (*), po:
    - poddaniu roślin urzędowej kontroli i stwierdzeniu, że są one wolne od oznak lub objawów porażenia przez węgorka sosnowca; oraz
    - stwierdzeniu braku objawów porażenia przez węgorka sosnowca w miejscu produkcji lub jego bezpośrednim sąsiedztwie od rozpoczęcia ostatniego pełnego cyklu wegetacji;
  - b) niedozwolony jest wywóz z wyznaczonego obszaru podatnego drewna i oddzielonej kory, innych niż drewno w postaci:
    - wiórów, kawałków, odpadów lub ścinków drewnianych uzyskanych w całości lub w części z tych drzew iglastych,
    - skrzyń, pudeł, klatek, bębnow i podobnych opakowań,
    - palet, nadstawek paletowych, palet skrzyniowych lub innych płyt załadunkowych,
    - drewna sztauerskiego, przekładek drewnianych i wsporników,łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnie zaokrąglonej powierzchni; właściwy organ urzędowy może przyznać wyjątek od tego zakazu, jeżeli drewnu lub oddzielonej kory, w przypadku miejsca przeznaczenia w ramach Wspólnoty, towarzyszy paszport roślin, o którym mowa w lit. a), wydany po poddaniu ich właściwej obróbce termicznej przy minimalnej temperaturze rdzenia drewna wynoszącej 56 °C przez 30 minut w celu zagwarantowania, że jest ono wolne od żywych osobników węgorka sosnowca;
  - c) niedozwolony jest wywóz z wyznaczonego obszaru podatnego drewna w postaci wiórów, kawałków, odpadów lub ścinków drewnianych uzyskanych w całości lub w części z tych drzew iglastych; właściwy organ urzędowy może przyznać wyjątek od tego zakazu, jeżeli temu drewnu, w przypadku miejsca przeznaczenia w ramach Wspólnoty, towarzyszy paszport roślin, o którym mowa w lit. a), wydany po poddaniu go właściwemu zabiegowi fumigacji w celu zagwarantowania, że jest ono wolne od żywych osobników węgorka sosnowca;
  - d) niedozwolony jest wywóz z wyznaczonego obszaru podatnego drewna pochodzącego z obszarów wyznaczonych w postaci drewna sztauerskiego, przekładek drewnianych i wsporników, łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnie zaokrąglonej powierzchni, a także w postaci skrzyń, pudeł, klatek, bębnow i podobnych opakowań, palet, palet skrzyniowych lub innych platform załadunkowych, nadstawek do palet płaskich, niezależnie od tego, czy są faktycznie wykorzystywane w transporcie różnego rodzaju przedmiotów; właściwy organ urzędowy może przyznać wyjątek od tego zakazu, jeżeli drewno to było przedmiotem jednej z zatwierdzonych obróbek, określonych w załączniku I do międzynarodowej normy dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15): Wytyczne do przepisów dotyczących drzewnych materiałów opakowaniowych w handlu międzynarodowym i zostało oznakowane zgodnie z załącznikiem II do wymienionej normy.

Właściwy organ urzędowy upoważnia zakłady przetwórcze do przeprowadzenia zabiegów, o których mowa w lit. b), c) i d) oraz do wydania paszportów roślin, o których mowa w lit. a) dla podatnego drewna na mocy lit. b) i c) lub oznakowania podatnego drewna na mocy lit. d), zgodnie z międzynarodową normą dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15). W celu zweryfikowania skuteczności obróbki oraz identyfikowalności drewna przeprowadza się regularne inspekcje urzędowe upoważnionych zakładów przetwórczych.

Komisja opracowuje wykaz zakładów przetwórczych upoważnionych przez właściwy organ urzędowy i przekazuje taki wykaz Stałemu Komitetowi ds. Zdrowia Roślin oraz państwom członkowskim. Wykaz ten jest aktualizowany zgodnie z wynikami inspekcji urzędowych w celu zweryfikowania skuteczności obróbki i identyfikowalności drewna oraz zgodnie z ustaleniami zgłoszonymi na mocy art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE.

Portugalia dopilnowuje, że tylko zakłady przetwórcze włączone do tego wykazu są upoważnione do wydawania paszportów roślin, o których mowa w lit. a) dla podatnego drewna na mocy lit. b) i c) lub oznakowania podatnego drewna na mocy lit. d) zgodnie z międzynarodową normą środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15).

Paszport roślin, o którym mowa w lit. a), lub oznakowanie zgodnie z międzynarodową normą środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15) są załączane przez upoważniony zakład przetwórczy do każdej przemieszczanej jednostki podatnego drewna, kory i roślin.

(*) Dz.U. L 4 z 8.1.1993, s. 22.”

DECYZJA KOMISJI**z dnia 16 grudnia 2008 r.****zmieniająca decyzję 2006/410/WE ustalającą kwoty, które zgodnie z art. 10 ust. 2, art. 143d i 143e rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003, art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 378/2007 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 udostępnia się EFRROW oraz kwoty dostępne na wydatki w ramach EFRG**

(2008/955/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/410/WE ⁽²⁾ ustala kwoty, które zgodnie z art. 10 ust. 2, art. 143d i 143e rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników ⁽³⁾, art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 378/2007 ⁽⁴⁾ ustanawiającego zasady dobrowolnej modulacji płatności bezpośrednich oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽⁵⁾, udostępnia się EFRROW oraz saldo netto udostępnione na wydatki w ramach EFRG.

- (2) Kwoty transferu finansowego z programów na rzecz wspierania sektora wina udostępnione na rozwój obszarów wiejskich ustalone w art. 23 ust. 2 oraz załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 479/2008 zostały zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1246/2008 ⁽⁶⁾.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/410/WE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Załącznik do decyzji 2006/410/WE zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 163 z 15.6.2006, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 95 z 5.4.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 32.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

(mln EUR):

Rok budżetowy	Kwoty udostępnione na rzecz EFRROW					Saldo netto udostępnione na wydatki EFRG
	Artykuł 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003	Art. 143d rozporządzenia (WE) nr 1782/2003	Art. 143e rozporządzenia (WE) nr 1782/2003	Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 378/2007	Artykuł 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008	
2007	984	22				44 753
2008	1 241	22		362		44 592
2009	1 305,7	22		424	40,66	44 886,64
2010	1 310,8	22		506	82,11	45 225,09
2011	1 290,8	22	484	516,3	122,61	45 181,29
2012	1 292,3	22	484	522,4	122,61	45 649,69
2013	1 293	22	484	522,4	122,61	46 129,99"

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 4 grudnia 2008 r.

w sprawie kryteriów wywozu odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego do krajów trzecich*(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7570)*

(2008/956/Euratom)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 33 akapit drugi i art. 124 tiret drugie,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/117/Euratom z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zasady ochrony przed promieniowaniem uzgodnione na szczeblu międzynarodowym dają podstawę do ustanawiania środków ochrony przed niebezpieczeństwem wynikającym z promieniowania jonizującego emitowanego przez odpady promieniotwórcze oraz wypalone paliwo jądrowe.
- (2) Aby zapewnić skuteczność takich zasad, należy je włączyć do krajowego systemu regulacyjnego.
- (3) Zgodnie z panującą we Wspólnocie kulturą bezpieczeństwa w zakresie działań dotyczących substancji promieniotwórczych, wymagany jest wyraźny podział ról między organy regulacyjne a operatorów, gwarantujący właściwą gospodarkę odpadami promieniotwórczymi oraz wypalonym paliwem jądrowym.
- (4) Decyzja o zezwoleniu na transport odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego do krajów trzecich leży w gestii właściwych organów państwa członkowskiego wywozu.
- (5) Właściwe organy państwa członkowskiego wywozu powinny sformułować opinię opartą na kryteriach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. c) dyrektywy

2006/117/Euratom, na temat administracyjnych i technicznych możliwości krajów trzecich w zakresie prowadzenia bezpiecznej gospodarki odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, jak również na temat adekwatności struktur regulacyjnych tych krajów.

- (6) Wdrażając te kryteria państwa członkowskie powinny stosować do nich zasadę hierarchii.
- (7) Podstawowym właściwym międzynarodowym aktem prawnym dotyczącym bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi jest Wspólna konwencja w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wykorzystanym paliwem jądrowym i zarządzania odpadami radioaktywnymi.
- (8) Poza spełnieniem szeregu kryteriów, przy udzielaniu zezwolenia na wywóz odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego do kraju trzeciego mogą być brane pod uwagę inne względy, takie jak kwestie polityczne, gospodarcze, społeczne, etyczne, naukowe i kwestie bezpieczeństwa publicznego.
- (9) W art. 2 dyrektywy 2006/117/Euratom mowa jest o prawie państwa członkowskiego lub przedsiębiorstwa usytuowanego w tym państwie członkowskim, do którego mają być wywiezione odpady promieniotwórcze w celu ich przetworzenia lub mają być przewiezione inne materiały w celu odzyskania odpadów promieniotwórczych, do zwrotu odpadów promieniotwórczych po ich przetworzeniu do kraju ich pochodzenia. Artykuł ten stanowi również, że dyrektywa 2006/117/Euratom nie narusza prawa państwa członkowskiego ani prawa przedsiębiorstwa z tego państwa członkowskiego, do którego wypalone paliwo jądrowe ma być przemieszczone w celu ponownego przetwarzania, do zwrotu odpadów promieniotwórczych odzyskanych w wyniku ponownego przetworzenia do kraju ich pochodzenia.
- (10) Kryteria określone w niniejszym zaleceniu są zgodne z opinią komitetu doradczego powołanego na mocy art. 21 dyrektywy 2006/117/Euratom,

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 5.12.2006, s. 21.

NINIEJSZYM ZALECA:

- 1) Główne wymogi dotyczące wywozu odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego do krajów trzecich, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/117/Euratom, powinny być następujące:
    - a) ustanowienie i egzekwowanie przepisów krajowych w zakresie ochrony pracowników i ogółu społeczeństwa przed promieniowaniem; przepisy te powinny być spójne z odpowiednimi międzynarodowymi normami w zakresie ochrony przed promieniowaniem,
    - b) określenie spójnych ram prawnych dla potrzeb regulacji działań wiążących się z zagrożeniami, jakie stwarzają substancje promieniotwórcze, w tym odpady promieniotwórcze i wypalone paliwo jądrowe,
    - c) powołanie skutecznie działających, niezależnych organów regulacyjnych uprawnionych do wydawania zezwoleń, ich weryfikacji, oceny zapotrzebowania, odpowiedzialnych za kontrolę i egzekwowanie przepisów oraz dysponujących odpowiednimi zasobami,
    - d) wyraźny podział odpowiedzialności pomiędzy organy uczestniczące w różnych etapach gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, w szczególności pomiędzy operatorów i organy regulacyjne,
    - e) system sprawozdawczości dla takich organów lub wydawania przez nie zezwoleń, przeznaczony dla organizacji odpowiedzialnych za gospodarowanie odpadami promieniotwórczymi lub wypalonym paliwem,
    - f) zapewnienie, że odpowiedzialność za bezpieczne gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi spoczywa głównie na posiadaczu odpowiedniego zezwolenia oraz że każdy posiadacz takiego zezwolenia wypełnia swoje obowiązki,
    - g) istnienie wykwalifikowanej kadry potrzebnej do działań związanych z zachowaniem bezpieczeństwa w okresie eksploatacji obiektu służącego zagospodarowaniu wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych; a także dostępność odpowiednich środków finansowych w celu zapewnienia bezpieczeństwa obiektów służących zagospodarowaniu wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych podczas okresu eksploatacji oraz ich likwidacji,
    - h) ustanowienie i egzekwowanie odpowiedniego krajowego systemu odpowiedzialności osób trzecich,
    - i) ustanowienie i wdrożenie stosownych programów zapewnienia jakości w zakresie bezpieczeństwa w postępowaniu z wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi,
  - j) odpowiednie środki ochronne i naprawcze, w tym informowanie zainteresowanych grup społecznych oraz opracowanie i testowanie planów postępowania w sytuacjach kryzysowych, które zostaną zastosowane w sytuacji zagrożenia radiologicznego w celu opanowania wycieku i złagodzenia jego skutków.
- 2) Aby ocenić, czy spełnione są powyższe wymogi dotyczące wywozu odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego do krajów trzecich, państwa członkowskie powinny uwzględnić zakres, w jakim kraje trzecie spełniają następujące kryteria:
    - a) kryteria główne:
      - członkostwo w MAEA i związane z tym przestrzeganie odpowiednich norm bezpieczeństwa Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej,
      - podpisanie, ratyfikacja i stosowanie się do Wspólnej konwencji w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wykorzystanym paliwem jądrowym i zarządzania odpadami radioaktywnymi, jako wyraz chęci wypełniania obowiązków wynikających ze wspólnej konwencji oraz dowód stosowania się do odpowiednich przepisów konwencji dotyczących bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi,
      - podpisanie i ratyfikacja Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych i jej nowelizacji jako wyraz zobowiązania do zapobiegania przestępstwom związanym z materiałami jądrowymi oraz do wykrywania i karania takich przestępstw,
      - podpisanie, ratyfikacja i stosowanie się do Konwencji bezpieczeństwa jądrowego (CNS) jako najważniejszego aktu prawnego w zakresie bezpieczeństwa jądrowego, który również zawiera ważne przepisy na temat przygotowania na wypadek sytuacji kryzysowej i ochrony przed promieniowaniem,
      - objęcie umową o zabezpieczeniach MAEA obiektów służących zagospodarowaniu wypalonego paliwa w związku z podpisaniem i ratyfikacją Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) oraz związanymi z nim dodatkowymi protokołami, by wykazać, że wypalone paliwo jądrowe nie jest wykorzystywane do celów innych niż cele pokojowe,
      - podpisanie, ratyfikacja lub stosowanie się do Konwencji wiedeńskiej o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową, Protokołu wprowadzającego zmiany do Konwencji wiedeńskiej o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową, Konwencji o dodatkowych odszkodowaniach za szkodę jądrową albo do Konwencji o odpowiedzialności osób trzecich w dziedzinie energii jądrowej z 29 lipca 1960 r., zmienionej protokołem dodatkowym z dnia 28 stycznia 1964 r. i protokołem z dnia 16 listopada 1982 r. (konwencja paryska), w celu wykazania, że w przypadku szkody jądrowej główną odpowiedzialność ponosi posiadacz zezwolenia.

b) kryteria dodatkowe:

- podpisanie, ratyfikacja i stosowanie się do Konwencji o pomocy w przypadku awarii jądrowej lub zagrożenia radiologicznego (AC) i Konwencji o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej (ENC), aby wykazać, że w przypadku zagrożenia radiologicznego narażonej populacji zostaną przekazane właściwe informacje, oraz że w sytuacji zagrożenia radiologicznego zostaną zastosowane odpowiednie środki ochronne i naprawcze, łącznie z opracowaniem i testowaniem planów postępowania w sytuacjach kryzysowych, w celu zatrzymania wycieku i złagodzenia jego skutków,
- podporządkowanie się międzynarodowym aktom prawnym dotyczącym bezpieczeństwa transportu towarów niebezpiecznych, a w szczególności konwencji SOLAS i konwencji chicagowskiej, by wykazać, że faktycznie przeprowadzane są skuteczne kontrole morskiego i powietrznego transportu towarów niebezpiecznych.

- 3) Nie naruszając przepisów ust. 1, przy udzielaniu zezwolenia na wywóz odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego do krajów trzecich mogą być brane pod uwagę inne względy, takie jak kwestie polityczne, gospodarcze, społeczne, etyczne, naukowe i kwestie bezpieczeństwa publicznego.
- 4) Właściwe organy państw członkowskich współpracują w celu wymiany informacji na temat stosowania się do niniejszego zalecenia.

Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Andris PIEBALGS
Członek Komisji

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 2/2008 WSPÓLNEGO KOMITETU WE/DANIA-WYSPY OWCZE

z dnia 20 listopada 2008 r.

**zmieniająca tabele I i II w załączniku do Protokołu 1 do Umowy między Wspólnotą Europejską,
z jednej strony, a rządem Danii i rządem lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony**

(2008/957/WE)

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a rządem Danii i rządem lokalnym Wysp Owczych, z drugiej strony⁽¹⁾, zwaną dalej „umową”, w szczególności jej art. 34 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik do Protokołu 1 do wymienionej umowy określa cła i inne warunki, które mają zastosowanie do przywozu do Wspólnoty niektórych ryb i produktów rybołówstwa pochodzących i przywożonych z Wysp Owczych.
- (2) Zgodnie z tym załącznikiem Wspólnota przyznała koncesje taryfowe dotyczące określonej liczby produktów rybołówstwa pochodzących z Wysp Owczych.

(3) Władze Wysp Owczych złożyły również wniosek o dodanie solonego i suchego czarniaka (*Pollachius virens*), trąbika zwyczajnego (*Buccinum undatum*) oraz kraba (*Geryon affinis*) do wykazu produktów rybołówstwa w tabeli I załącznika do Protokołu 1, które mogą być objęte bezcłowym przywozem do Wspólnoty.

(4) Uznaje się za stosowne włączenie wymienionych produktów rybołówstwa do tej tabeli. Powinny one jednak podlegać kontyngentom taryfowym umieszczonym w tabeli II załącznika do Protokołu 1,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Tabela I załącznika do Protokołu 1 do umowy zostaje zmieniona poprzez włączenie następujących wierszy:

„0305	Ryby suszone, solone lub w solance, ryby wędzone, nawet gotowane przed procesem wędzenia lub podczas niego; mąki, mączki i granulki rybne, zdatne do spożycia przez ludzi: – Ryby suszone, solone lub nie, niewędzone:		
0305 59	-- Pozostałe:		
0305 59 80	--- Pozostałe:		
ex 0305 59 80	---- Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)	0	Kontyngent taryfowy nr 5
0306	Skorupiaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; skorupiaki w skorupach, gotowane na parze lub w wodzie, nawet schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki ze skorupiaków nadające się do spożycia dla człowieka: – Mrożone:		
0306 14	-- Kraby:		
0306 14 90	--- Pozostałe:		
ex 0306 14 90	---- Kraby z gatunku <i>Geryon affinis</i>	0	Kontyngent taryfowy nr 6

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 22.2.1997, s. 2.

0307	Mięczaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; bezkręgowce wodne, inne niż skorupiaki i mięczaki, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki z morskich bezkręgowców innych niż skorupiaki, zdatne do spożycia przez ludzi: - Inne, włącznie z mąkami, mączkami i granulkami z morskich bezkręgowców innych niż skorupiaki, zdatne do spożycia przez ludzi:		
0307 91 00	-- Żywe, świeże lub schłodzone:		
ex 0307 91 00	--- Trąbik zwyczajny (<i>Buccinum undatum</i>)	0	Kontyngent taryfowy nr 7
0307 99	-- Pozostałe:		
	--- Mrożone:		
0307 99 18	---- Pozostałe:		
ex 0307 99 18	----- Trąbik zwyczajny (<i>Buccinum undatum</i>)	0	Kontyngent taryfowy nr 7
1605	Skorupiaki, mięczaki i pozostałe bezkręgowce wodne, przetworzone lub zakonserwowane:		
1605 90	- Pozostałe		
	-- Mięczaki:		
1605 90 30	--- Pozostałe:		
ex 1605 90 30	---- Trąbik zwyczajny (<i>Buccinum undatum</i>)	0	Kontyngent taryfowy nr 7"

Artykuł 2

Tabela II załącznika do Protokołu 1 do umowy zostaje zmieniona poprzez włączenie następujących wierszy:

„0305	Ryby suszone, solone lub w solance, ryby wędzone, nawet gotowane przed procesem wędzenia lub podczas niego; mąki, mączki i granulki rybne, zdatne do spożycia przez ludzi: - Ryby suszone, solone lub nie, niewędzone:		
0305 59	-- Pozostałe:		
0305 59 80	--- Pozostałe:		
ex 0305 59 80	---- Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)	0	Kontyngent taryfowy nr 5 ⁽¹⁾ 750
0306	Skorupiaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; skorupiaki w skorupach, gotowane na parze lub w wodzie, nawet schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki ze skorupiaków, zdatne do spożycia przez ludzi: - Mrożone:		
0306 14	-- Kraby:		
0306 14 90	--- Pozostałe:		
ex 0306 14 90	---- Kraby z gatunku <i>Geryon affinis</i>	0	Kontyngent taryfowy nr 6 ⁽¹⁾ 750
0307	Mięczaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; bezkręgowce wodne, inne niż skorupiaki i mięczaki, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki z morskich bezkręgowców innych niż skorupiaki, zdatne do spożycia przez ludzi: - Inne, włącznie z mąkami, mączkami i granulkami z morskich bezkręgowców innych niż skorupiaki, zdatne do spożycia przez ludzi:		

0307 91 00	-- Żywe, świeże lub schłodzone:		
ex 0307 91 00	--- Trąbik zwyczajny (<i>Buccinum undatum</i>)	0	Kontyngent taryfowy nr 7 ⁽¹⁾ 1 200
0307 99	-- Pozostałe:		
	--- Mrożone:		
0307 99 18	---- Pozostałe:		
ex 0307 99 18	----- Trąbik zwyczajny (<i>Buccinum undatum</i>)	0	Kontyngent taryfowy nr 7 ⁽¹⁾ 1 200
1605	Skorupiaki, mięczaki i pozostałe bezkręgowce wodne, przetworzone lub zakonserwowane:		
1605 90	- Pozostałe		
	-- Mięczaki:		
1605 90 30	--- Pozostałe:		
ex 1605 90 30	---- Trąbik zwyczajny (<i>Buccinum undatum</i>)	0	Kontyngent taryfowy nr 7 ⁽¹⁾ 1 200

(¹) Wielkości kontyngentów taryfowych na 2008 r. oblicza się proporcjonalnie do wielkości podstawowych, uwzględniając okres, jaki upłynął do dnia zastosowania kontyngentów.”.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 września 2008 r.

Sporządzono w Tórshavn, dnia 5 listopada 2008 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu
Herluf SIGVALDSSON
Przewodniczący

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/958/WSiSW

z dnia 16 grudnia 2008 r.

zmieniające wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich⁽¹⁾ (EUPOL COPPS), która ma trwać przez trzy lata. Faza operacyjna EUPOL COPPS rozpoczęła się w dniu 1 stycznia 2006 r.
- (2) Kwota referencyjna przeznaczona na pokrycie wydatków związanych z EUPOL COPPS w okresie od dnia 14 listopada 2005 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. wynosi 14 900 000 EUR.
- (3) Należy przedłużyć mandat EUPOL COPPS o dwa lata i określić kwotę referencyjną przeznaczoną na pokrycie wydatków związanych z EUPOL COPPS w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2009 r.
- (4) W strukturze misji należy również uwzględnić wzmocnione działania w dziedzinie praworządności,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2005/797/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, s. 65.

1) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

‘Artykuł 3

Czas trwania

„Misja zostaje ustanowiona na okres pięciu lat.”;

2) w art. 5 dodaje się punkt w brzmieniu:

„5. Sekcja ds. Praworządności.”;

3) artykuł 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzja w sprawie kwot referencyjnych przeznaczonych na pokrycie wydatków związanych z EUPOL COPPS na lata 2006, 2007, 2008, 2009 i 2010 jest podejmowana corocznie przez Radę.”;

4) artykuł 17 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze wspólne działanie traci moc z dniem 31 grudnia 2010 r.”.

Artykuł 2

Kwota referencyjna przeznaczona na pokrycie wydatków związanych z EUPOL COPPS w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. wynosi 6 200 000 EUR.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
R. BACHELOT-NARQUIN
Przewodniczący

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2008/959/WPZiB**z dnia 16 grudnia 2008 r.****w sprawie zmiany wspólnego stanowiska 2008/586/WPZiB aktualizującego wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15 i 34,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 grudnia 2001 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 15 lipca 2008 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2008/586/WPZiB aktualizujące wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB ⁽²⁾.
- (3) Rada stwierdziła, że pewna liczba innych osób uczestniczyła w aktach terrorystycznych w rozumieniu wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, a zatem nazwiska tych osób powinny zostać dodane do wykazu osób, grup i podmiotów, do których zastosowanie ma to wspólne stanowisko (zwanego dalej „wykazem”), zgodnie z kryteriami ustalonymi w jego art. 1 ust. 4.
- (6) Rada stwierdziła również, że należy uzupełnić punkt dotyczący z jednej grup w wykazie.
- (7) Należy zatem odpowiednio uaktualnić wykaz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Do wykazu osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB, dodaje się osoby wymienione w załączniku do niniejszego wspólnego stanowiska.

Artykuł 2

W załączniku do wspólnego stanowiska 2008/586/WPZiB punkt 2, pozycja 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Euskadi Ta Askatasuna/Tierra Vasca y Libertad – Ojczyzna Baskijska i Wolność (ETA) (w skład terrorystycznej organizacji ETA wchodzi następujące ugrupowania: KAS, Xaki, Ekin, Jarrai-Haika-Segi, Gestoras pro-amnistia, Askatasuna, Batasuna – znana również pod nazwami: Herri Batasuna; Euskal Herritarrok – Acción Nacionalista Vasca/Euskal Abertzale Ekintza (ANV/EAE), Partido Comunista de las Tierras Vascas/Euskal Herrialdeetako Alderdi Komunista (PCTV/EHAK))”.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
R. BACHELOT-NARQUIN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 16.7.2008, s. 71.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, o którym mowa w art. 1

1. OSOBY

1. * ALEGRÍA LOINAZ, Xavier, ur. 26 listopada 1958 r. w San Sebastián (Guipúzcoa), dowód osobisty nr 15.239.620 - działacz E.T.A., członek „K.a.s.”/„Ekin”
  2. * ASPIAZU RUBINA, Miguel de Garikoitz, ur. 6 lipca 1973 r. w Bilbao (Vizcaya), dowód osobisty nr 14.257.455 - działacz E.T.A.
  3. * BELOQUI RESA, María Elena, ur. 12 czerwca 1961 r. w Areta (Álava), dowód osobisty nr 14.956.327 - działacz E.T.A., członek „Xaki”
  4. * CAMPOS ALONSO, Miriam, ur. 2 września 1971 r. w Bilbao (Vizcaya), dowód osobisty nr 30.652.316 - działacz E.T.A., członek „Xaki”
  5. * CORTA CARRION, Mikel, ur. 15 maja 1959 r. w Villafranca de Ordicia (Guipúzcoa), dowód osobisty nr 08.902.967 - działacz E.T.A., członek „Xaki”
  6. * EGUIBAR MICHELENA, Mikel, ur. 14 listopada 1963 r. w San Sebastián (Guipúzcoa), dowód osobisty nr 44.151.825 - działacz E.T.A., członek „Xaki”
  7. * IRIONDO YARZA, Aitzol, ur. 8 marca 1977 r. w San Sebastián (Guipúzcoa), dowód osobisty nr 72.467.565 - działacz E.T.A.
  8. * MARTITEGUI LIZASO, Jurdan, ur. 10 maja 1980 r. w Durango (Vizcaya), dowód osobisty nr 45.626.584 - działacz E.T.A.
  9. * OLANO OLANO, Juan Mariá, ur. 25 marca 1955 r. w Gainza (Guipúzcoa), dowód osobisty nr 15.919.168 - działacz E.T.A., członek „Gestoras Pro-amnistía”/„Askatasuna”
  10. * OLARRA AGUIRIANO, José María, ur. 27 lipca 1957 r. w Tolosa (Guipúzcoa), dowód osobisty nr 72.428.996 - działacz E.T.A., członek „Xaki”
  11. * RETA DE FRUTOS, José Ignacio, ur. 3 lipca 1959 r. w Elorrio (Vizcaya), dowód osobisty nr 72.253.056 - działacz E.T.A., członek „Gestoras Pro-amnistía”/„Askatasuna”
  12. * TXAPARTEGI NIEVES, Nekane, ur. 8 stycznia 1973 r. w Asteasu (Guipúzcoa), dowód osobisty nr 44.140.578 - działacz E.T.A., członek „Xaki”
  13. * URRUTICOECHEA BENGOCHEA, José Antonio, ur. 24 grudnia 1950 r. w Miravalles (Vizcaya), dowód osobisty nr 14.884.849 - działacz E.T.A.
-

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do dyrektywy Komisji 2007/72/WE z dnia 13 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 66/401/EWG w odniesieniu do włączenia gatunku *Galega orientalis* Lam.

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 329 z dnia 14 grudnia 2007 r.)

Załącznik, pkt 1 lit. a), kolumna 14:

zamiast: „10 e),

powinno być: „10 n)“.

Załącznik, pkt 1 b), kolumna 7:

zamiast: „e),

powinno być: „0 e)“.
